

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2017 • ΤΕΥΧΟΣ 114

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Δρόβιανη δέν προσκυνᾷ!	σελ. 1
Ἐμπονος κραυγὴ Κελλιωτῶν Πατέρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους (Μέρος Α΄) ..	σελ. 3
«Ξέρεις γιατί ἔπλεε μέσα στό φῶς ὁ Σεραφεῖμ;»	σελ. 9
Δελτίον Τύπου τῆς Π.Ε.Θ. 26.6.2017 γιά τά νέα Θρησκευτικά	σελ. 10
Ἡ Ἰ. Μητρ. Γλυφάδας γιά σεμινάρια πού δημιουργοῦν προβλήματα	σελ. 15
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 21
Εἰδήσεις καί Σχόλια	σελ. 23

Ἡ ΔΡΟΒΙΑΝΗ ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΥΝΑ!

Γτά «εὐκόλα» χρόνια τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, στή Βόρειο Ἡπειρο («εὐκόλα» ἐκεῖνα, γιατί τά δύσκολα εἶναι σήμερα!), τά περισσότερα χωριά εἶχαν προσκυνήσει τόν Ἀλῆ πασᾶ. Λίγα ἦταν ἐκεῖνα πού δέν ἔσκυπαν τό κεφάλι. Ἐνα ἀπ' αὐτά, τά ἀπροσκύνητα, ἦταν καί ἡ Δρόβιανη, γιά τίν ὁποία μιλά τό δημοτικό τραγούδι: «Ἐνα χωριό εἶν' ἡ Δρόβιανη, φοβερό μου Ἀλῆ πασᾶ. Δέν προσκυνάει, βεζύρη ἀφέντη. Ὅλος ὁ κόσμος κι ὁ ντουινιάς σέ προσκυνᾶνε, βεζύρη ἀφέντη. Κι ἕνα χωριό εἶν' ἡ Δρόβιανη, φοβερό μου Ἀλῆ πασᾶ. Δέν προσκυνάει, βεζύρη ἀφέντη».

Μᾶς ἦρθε τό τραγούδι στό νοῦ, βλέποντας τό θλιβερό «προσκύνημα» τοῦ τελευταίου καιροῦ. Ἡ Ἱεραρχία γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί ἡ Ἐκτακτη Διπλῆ Ἱερά Σύναξις (Ε.Δ.Ι.Σ) τοῦ Ἁγίου Ὁρους γιά τό θέμα τῆς «Συνόδου» στό Κολυμπάρι τῆς Κρήτης μᾶς ἀπογοήτευσαν, δυστυχῶς, βαθύτατα.

Ἐνα χωριό ὅμως, ἡ Δρόβιανη, δέν προσκυνάει, Ἀλῆ πασᾶ, βεζύρη ἀφέντη. Ἡ «Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων» (Π.Ε.Θ.), ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τί συντριπτική πλειονοψηφία τῶν μαχίμων Ἑλλήνων Ὀρθόδοξων Θεολόγων, δέν προσκυνάει Γαβρόγλου,

Φίλη, Τσίπρα αφέντη, ούτε τούς ὀπισθεν αὐτῶν Γιαγκάζογλου καί Σία! Καί αὐτό εἶναι πού τούς πονάει. Ὅσο δέν προσκυνάει ἢ Π.Ε.Θ. (καί δέν θά προσκυνήσει μέχρι τέλους), γνωρίζουν ὅτι «ποιοῦσιν οὐδέν».

Ἄς θυμηθοῦμε ἀπό τήν Ἱστορία:

Ὅταν τελείωσε ἡ ψευδοσύνοδος Φερράρας-Φλωρεντίας, ρώτησε ὁ πάπας ἄν υπέγραψαν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι. Καί τοῦ λένε: Μόνον ἕνας δέν υπέγραψε. Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός. Καί λέγει ὁ πάπας ἀπογοητευμένος: «Ἐποιήσαμεν οὐδέν».

Ἐνας, ὁ ἅγιος Μάρκος, ἀλλά τί ἕνας; Λέων. Αὐτὸς διέσωσε, ὡς ὄργανο τοῦ Θεοῦ, τήν Ὁρθόδοξη πίστη!

Καί ἄλλο παράδειγμα, ἀπό τά σύγχρονα: Τά Σκόπια τά ἔχουν ἀναγνωρίσει σχεδόν ὅλες οἱ χῶρες τοῦ κόσμου ὡς «Μακεδονία». Ὅσο ὁμως ἡ Ἑλλάδα δέν ἀναγνωρίζει τούς ψευδο-Μακεδόνες, «ποιοῦσιν οὐδέν».

Ἡ «Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων» (Π.Ε.Θ.), λοιπόν, δέν προσκυνάει, Ἀλῆ πασᾶ, βεζύρη αφέντη.

Ἄς ἔλθουμε τώρα καί στό θέμα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ὅταν οἱ «μεγάλοι» δέν στέκονται στό ὕψος τῶν περιστάσεων, τότε κάνουν τό σταυρό τους οἱ «μικροί» καί μπαίνουν μπροστά στόν ἀγῶνα.

Οἱ «μικροί» τοῦ Ἁγίου Ὁρους (Μάρτιος 2017, Κελλίον «Παναγούδα» Ἁγίου Παΐσιου καί ἕτεροι σὺν αὐτοῖς) ἐξέφρασαν μέ τό ὁμολογιακό κείμενό τους «Ἐμπο-

νος κραυγή κελλιωτῶν Ἁγιορειτῶν πατέρων» τήν Ἁγιορειτική Συνείδηση καί ὄχι οἱ «μεγάλοι» τῆς Ε.Δ.Ι.Σ. (Ἡγούμενοι καί Ἀντιπρόσωποι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν). Κατά λόγον δικαιοσύνης ὁμως νά ποῦμε ὅτι καί πέντε ἀπό τούς «μεγάλους» (πέντε μοναστήρια), καθὼς πληροφοροῦμεθα ἀπό ἀξιοπίστη πηγῇ, μέ γραπτή δήλωσή τους ἐξέφρασαν τήν ἀντίθεσή τους στό κείμενο τῆς Ε.Δ.Ι.Σ. Οἱ δεκαπέντε ὁμως;

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ *Παρακαταθήκη δημοσιεύει ὡς πραγματικό κείμενο τοῦ Ἁγίου Ὁρους τήν «Ἐμπονο κραυγή»* τῆς «Παναγούδας» καί τῶν ἄλλων κελλιωτῶν καί ὄχι τήν «ἐκθεση εὐσεβῶν ἰδεῶν», γραμμένη ἀπό τόν Ἰβηρίτη Προηγούμενο π. Βασίλειο Γοντικάκη, πού υπέγραψαν οἱ δεκαπέντε μονές.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τό ὁμολογιακό καί θαρραλέο Δελτίο Τύπου τῆς Π.Ε.Θ. πρὶν ἀπό τήν ἔκτακτη Ἱεραρχία τῆς 27ης Ἰουνίου 2017. Ὅσοι ἀρχιερεῖς τρέφουν ἀκόμη ψευδαισθήσεις γιά τίς προθέσεις τῆς συγκυβέρνησης Σύριζα-ΑΝΕΛ, ἄς τό διαβάσουν ἔστω καί τώρα!

Ἡ ἀντίσταση, λοιπόν, συνεχίζεται.

Ἡ Δρόβιανη δέν προσκυνᾶ καί ὁ Ἀλῆ πασᾶς δέν θά περάσει. Ἡ νίκη εἶναι δική μας.

Τούς «μικρούς» νά φοβοῦνται αὐτοῖς πού νομίζουν ὅτι τά ἔχουν ὅλα στό χέρι τους. Ἀπό τούς «μικρούς» βγήκαν καί βγαίνουν πάντα οἱ Κολοκοτρωναῖοι.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἱστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἱστοσελίδες.

- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς *Παρακαταθήκης*, κάθε Κυριακή 9-10 π.μ. ἔχει ἐκπομπή στήν τηλεόραση Atlas TV, ἡ ὁποία ἐκπέμπει στήν Κεντρική Μακεδονία. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο.

**ΕΜΠΟΝΟΣ ΚΡΑΥΓΗ ΚΕΛΛΙΩΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΗΜΩΝ
Μέρος Α΄**

Από τις 27 Ιουνίου 2016 έχουν εισέλθει εις την ιστορίαν και την ζωήν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας αἱ ἀποφάσεις τῆς συνόδου εις τὸ Κολυμπάριον Κρήτης. Τὰ κείμενα τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἐδημοσιεύθησαν, κατ' ἐντολήν πρέπει νὰ ἔχουν «πανορθόδοξον κῦρος» (Κανονισμὸς ὀργανώσεως... Ἄρθρον 13, §2). Ὅμως, κατὰ τοὺς παρελθόντας ἥδη ἑννέα μῆνας, αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἔχουν γίνει «σμεῖον ἀντιλεγόμενον» καὶ αἴτιον σφοδρᾶς διαμάχης. Ἐχουν δημοσιευθῆ πολλὰ σημαντικὰ ἐπικριτικὰ κείμενα ἀπὸ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερὰς Συνόδους Ἐκκλησιῶν. Ἐπειδὴ τὰ κείμενα τῶν ἀποφάσεων τῆς συνόδου ἄπτονται τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἡ ὁποία εἶναι ἡ βᾶσις καὶ τὸ θεμέλιον καὶ τῆς ἡμετέρας ἀσκήσεως ἐν Ἁγίῳ Ὁρει καὶ τῆς ὅλης ἀφιερώσεως τῆς ζωῆς ἡμῶν εἰς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπειδὴ μᾶς ἐπιβάλλονται ὡς ἔχοντα πανορθόδοξον κῦρος, διὰ τοῦτο μετὰ προσοχῆς καὶ προσευχῆς τὰ ἐμελετήσαμεν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσπερασθοῦν μὲ ἀδιαφορίαν καὶ νὰ παραβλεφθοῦν, διότι δὲν εἶναι ἀπλᾶ «*γυμνῆ τῆ κεφαλῇ*» προσωπικαὶ διακηρύξεις – ὅπως ἕως τώρα συνέβαινε – ἀλλ' ἔχουν καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Προκαθημένων καὶ εὐαρίθμων Μητροπολιτῶν τῶν συνόδων δέκα αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν δεκατεσσάρων εἰς τὸ σύνολον.

Πίστις, λοιπόν, τὸ προκείμενον καὶ «*πίστις ἐστὶ τὸ πολεμούμενον καὶ κοινὸς σκοπὸς ἅπασι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐχθροῖς τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας, τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κατασεῖσαι...*» (Μ. Βασιλείου, *Περὶ τοῦ Ἁγίου*

Πνεύματος § 25, ΒΕΠΕΣ 52, σελ. 251). Εἰς τὴν ἰδίαν «*συχρότητα*» τῶν λόγων τοῦ Μ. Βασιλείου, ἔχομε νωποὺς τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου: «*Σήμερα προσπαθοῦν νὰ γκρεμίσουν τὴν πίστην, γι' αὐτὸ ἀφαιροῦν σιγά-σιγά ἀπὸ καμμία πέτρα, γιὰ νὰ σωριασθῆ τὸ οἰκοδόμημα τῆς πίστεως. Ὅλοι ὅμως εὐθυνόμεσθε γιὰ τὸ γκρέμισμα αὐτό. Ὅχι μόνον αὐτοὶ ποὺ ἀφαιροῦν τὶς πέτρες καὶ τὸ γκρεμίζουν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βλέπουμε νὰ γκρεμίζεται καὶ δὲν προσπαθοῦμε νὰ τὸ ὑποστυλώσουμε*» (Ἁγίου Παΐσιου, *Λόγοι Β΄*, Ἔκδ. Ἰ. Μ. Σουρωτῆς, σ. 20).

Ἀκολουθοῦντες, λοιπόν, τὰς ἐντολὰς καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, ἐμελετήσαμεν μετὰ προσοχῆς καὶ προσευχῆς, ὅπως ἐλέχθη, τὰ συνοδικὰ κείμενα. Κάτωθι, ἀναφέρομεν συνοπτικῶς τὰς ἡμετέρας διαπιστώσεις.

1) Εἰσαγωγικῶς καὶ γενικῶς, θὰ πρέπει νὰ ἐπισημανθῆ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰ κείμενα ὑπάρχουν καὶ ἀρκεταὶ φράσεις, ἐπιδεχόμεναι καὶ Ὁρθόδοξον καὶ αἰρετικὴν ἐρμηνείαν, ὅπως ἐπίσης καὶ μερικαὶ σαφῶς Ὁρθοδοξόταται διατυπώσεις. Τὸ τελευταῖον αὐτό, ὅμως, – πολλῶ μᾶλλον τὸ πρῶτον – οὐδόλως εἶναι ἱκανὸν νὰ μᾶς καθησυχάσῃ καὶ ἐπαναπαύσῃ, ἐφ' ὅσον – ὅπως θὰ δειχθῆ κατωτέρω – παραλλήλως συνυπάρχουν καὶ αἱ ἀντίστοιχοι κακόδοξοι τοιαῦται. Ἀπλῶς εὐρισκόμεθα πρὸ φαινομένου κλασσικῆς **διγλωσσίας**. Ὅπως ἐδήλωσεν χαριτολογῶν ἱεράρχης, συμμετέχων μάλιστα εἰς τὴν σύνοδον: «*Ἡ σύνοδος μᾶς τὰ ἔδωσε ὅλα. Ὁ καθεὶς δια-*

λέγει και παίρνει ό,τι θέλει!».

Οί Άγιοι Άπόστολοι και οί Άγιοι Πατέρες μας, όμως, άλλως έπραττον και άλλως μās έδίδαξαν. Ό λόγος των δέν ητο «ναι και ού», αλλά «ναι, ναι και ού, ού» (Β΄ Κορ. α΄, 17-20 και Ίακ. ε΄, 12), όπως άλλωστε και ό ίδιος ό Κύριός μας προστάσει (Ματθ. ε΄, 37). Είς τās Ίερās Συνόδους δέν προσεπάθουν δια τής διγλωσσίας νά έπαναπαύσουν είς τήν πλάνην των τούς αίρετικούς, έπιφέροντες ούτω και σύγχυσιν είς τούς Όρθοδόξους, ούτε έφεύρισκον και έχρησιμοποίουν άμφισήμους διατυπώσεις, συστεγαζούσας αλήθειαν και πλάνην, προς έπιτυχίαν μās κακώς νοουμένης ψευδεπιγράφου ένότητος. Τούναντίον, ηγωνίζοντο μέχρι έσχάτων δια τήν έξάλειψιν και του παραμικροϋ ι (ιώτα), τó όποιον θα συνετέλει είς αίρετικήν διατύπωσιν (Πρβλ. τούς άγώνας των κατά του «όμοιουσίου»), και επέμενον άνυποχωρήτως και δια τήν συμπερίληψιν και τής παραμικρās προθέσεως, ώστε η διατύπωση νά αποκλείη αίρετικήν παρερμηνείαν και νά διασφαλίξη τήν Όρθόδοξον έρμηνείαν. (Πρβλ. τήν έπιμονήν των δια τήν άποδοχήν και του «έν δύο φύσεσιν», και όχι μόνον του «ék δύο φύσεων» των μετριοπαθών Μονοφυσιτών).

2) Έπί των άρθρων του Κανονισμού τής συνόδου, έχομεν έν πρώτοις νά παρατηρήσωμεν ότι, βάσει του άρθρου 8 § 2 και άρθρ. 9 § 3, **άπαγορεύετο η έλευθέρα τοποθέτηση των επισκόπων, η και αυτών των προκαθημένων, επί νέων μη όμοφώνως συμπεφωνημένων ζητημάτων** είς τās προσυνοδικās διασκέψεις των έπιτροπών. Έκ τής έκκλησιαστικής όμως ίστορίας γνωρίζομεν ότι, είς τās οικουμενικές άγίας και μεγάλας Συνόδους, υπήρχε η πλήρης έλευθερία οίουδήποτε επισκόπου

και ποιμενάρχου, νά θέση ένα ζήτημα, πίστεως η ποιμαντικόν, προς συζήτησιν και επίλυσιν. Ός παράδειγμα, αναφέρομεν τήν πρώτην πράξιν τής Ζ΄ Οικουμενικής και δη τήν συζήτησιν του Πατριάρχου Άγίου Ταρασίου μετά των μοναχών.

Είς τó άρθρο 11 § 2, καθορίζεται η «**άρχη τής όμοφωνίας**» των τροπολογιών επί των άρχικών προσυνοδικως συμπεφωνημένων κειμένων, προς διαμόρφωσιν των τελικών κειμένων, καθως και η άπόρριψις των μη όμοφώνως άποδεκτών τροπολογιών. Κατ' αρχάς, είναι έξόφθαλμον ότι και **μόνη η διαφωνία και η μη συμμετοχή των τεσσάρων Πατριαρχείων καταργεί τó άρθρον και, κατά συνέπειαν, τήν νομιμότητα τής συνόδου.**

Πέραν τούτου, είδαμε επί του πρακτέου, νά ύπάρχη διαφωνία επί δογματικών ζητημάτων, και είς τās προσυμπεφωνημένα, και είς τās τελικά με τās τροπολογίας, και νά συνεχίζουν οί πλειοψηφούντες και οί διαφωνούντες ως νά μη συνέβαινε τίποτε. Έρωτώμεν εύθαρσως, ητο σύναξις άγιοπνευματική, ποιμένων όμονοούντων έν πίστει και αληθεία; Διότι, δημιουργήθηκε έτσι νέα και **πρωτοφανής έκκλησιαστική κατάσταση, όπου μειοψηφούντες άρχιερείς νά διαφωνούν επί δογματικών ζητημάτων και νά είναι αναγκασμένοι νά άποδεχθούν τήν αίρετίζουσαν άπόφασιν τής πλειοψηφίας.**

Είς τó άρθρον 12 § 1-3 καθορίζεται η ψήφισις των κειμένων τής συνόδου μόνον υπό των προκαθημένων των αυτοκεφάλων Έκκλησιών. Είς τó σημειον αυτό, υπενθυμίζομεν τήν συνοδικήν Όρθόδοξον παράδοσιν τής πλήρους και όμοτίμου συμμετοχής των άπανταχοϋ επισκόπων, νοουμένων ως ποιμένων. **Είς τήν σύνοδον του Κολυμπα-**

ρίου ἔχομε διὰ πρώτην φορὰν νὰ ἐκπροσωποῦνται οἱ παρόντες ἐπίσκοποι ἀπὸ τὸν προκαθήμενόν τους. Ἡ ὀδυνηρὰ συνέπεια εἶναι ὅτι ἀκυρώνεται ἡ διαχρονικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τοῦ ὁμοτίμου, ἐπισκόπου πρὸς ἐπίσκοπον. Διεχωρίσθησαν οἱ ἐπίσκοποι εἰς τοὺς κυριαρχικὰ πρώτους, τοὺς προέδρους τοπικῶν ἐκκλησιῶν, ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτοὺς ἐπισκόπους, δίκην αὐλικῶν. Ἔτσι δημιουργήθηκε εἰς αὐτὴν τὴν σύνοδον μίᾳ τετραώροφος ἀρχιερωσύνη (δηλ. ὁ πρῶτος – προκαθήμενοι – λοιποὶ παρόντες – ἀποκλεισθέντες)· καὶ ἡ διαβάθμισις αὐτὴ τῆς ἐνιαίας ἀρχιερωσύνης δὲν παρουσιάζεται ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας τῆς συνόδου ὡς ἀπλῆ διοικητικὴ, ἀλλὰ ὡς ἔχουσα θεολογικὰς βάσεις, κάτι τὸ ὁποῖον εἶναι ἀλλότριον τῆς Ὁρθόδοξου Θεολογίας.

Τέλος, βάσει τοῦ ἄρθρου 14, «νομίμως» ἦσαν προσκεκλημένοι, εἰς τὴν ἔναρξιν καὶ εἰς τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου, ἀνιέροι ἐτερόδοξοι ψευδεπίσκοποι, πρὸς τοὺς ὁποίους μάλιστα ἐξεφράσθησαν μὲ πλῆθος ἐπαίνων, ὁ πρῶτος τῆς συνόδου, οἱ προκαθήμενοι καὶ πλειὰς ἱεραρχῶν. Ἐπ’ αὐτοῦ ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ δὲν ἀκολουθοῦν οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, «τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστῶ πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου;» (Β΄ Κορ. στ΄, 14-15). **Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας ἐξεφώνουν τὸ «ἀνάθεμα» κατὰ τῶν ἀμετανοήτων αἰρετικῶν· ἐμεῖς τοὺς ἐγκωμιάζομε!**

Παραλείπομε νὰ σχολιάσωμε ἀνεκούςτους παραβιάσεις τοῦ Κανονισμοῦ – ὡς λ.χ. τὴν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σερβίας ὑπογραφὴν κεμένου, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ διαφωνοῦντες ἐπίσκοποι τοῦ ἦσαν

ὑπερδιπλάσιοι τῶν συμφωνούντων(!), ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου παράνομον τοποθέτησιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μὴ ὑπογραφάντων διαφωνούντων ἐπισκόπων του(!) - διότι **τοιαῦτα ἐξωφρενικὰ δὲν συμβαίνουν, ὄχι εἰς Ἁγίαν Σύνοδον, ἀλλ’ οὔτε εἰς ἀρχαιεσίας τοῦ εὔτελεστερου συλλόγου, παρὰ μόνον εἰς δικτατορικὰ καθεστῶτα.**

Τὸ συμπέρασμα αὐτῆς τῆς ἐνότητος εἶναι ὅτι καὶ ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς συνόδου ἦταν καινοφανὴς καὶ ἀντορθόδοξος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πράξει καὶ αὐτὸς ὁ ἀντορθόδοξος Κανονισμὸς πολλακίς παρεβιάσθη!

3) Εἰς τὴν «*Ἐγκύκλιον*» τῆς συνόδου, κεφ. 1 § 1, ἀναφέρεται ἡ Ἐκκλησία, «*ὡς εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος*». Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν πατερικὴν παραπομπήν, οὔτε καὶ ἀναλύεται. Εἰς τὸ προσυνοδικὸν κείμενο «*Ἡ Ἀποστολὴ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ*», εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ Β΄ κεφαλαίου ὑπῆρχεν ἡ ἀναφορὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον «*ὡς κοινωνίαν προσώπων ἀντανακλώντων κατὰ χάριν διὰ τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρώπινου γένους τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι ζῶν καὶ κοινωνίαν τῶν θείων προσώπων*». Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ, ἡ ὁποία ἠρμάνευεν τὴν ὡς ἄνω θέσιν, ἀπηλείφθη καὶ ἔτσι ἔμεινεν μόνον ὡς τίτλος τοῦ πρώτου κεφ. τῆς Ἐγκυκλίου. Ἡ ἀμάρτυρος αὐτὴ θέσις, εἰς ὅλην τὴν ἀγιοπατερικὴν παράδοσιν, δημιουργεῖ πρόβλημα, διότι γίνεται εἴσοδος ψευδωνύμου διδασκαλίας.

Εἰς τὰς 17 Νοεμβρίου 2016, ἔγινεν εἰς τὸ Κολυμπάρι σεμινάριον μὲ θέμα «*Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου*». Εἰς τὸ μῆνυμά του πρὸς τὸ σεμινάριον, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως δίδει τὴν κεκαλυμμένην ἐρ-

μνηεϊαν τῆς ὡς ἄνω θέσεως, ἀναφέρων: «Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς συνοδικότητος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καθὼς ἡ πηγὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς εὐρίσκεται εἰς τὴν σχέσιν τῶν τριῶν προσώπων τῆς Παναγίας Τριάδος, τὰ ὁποῖα καὶ ἐνεργοῦν συνοδικῶς εἰς τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας ἐνὸς ἐκάστου μέλους» (panorthodoxSynod.blogspot.gr/Τετάρτη 23 Νοεμβρίου 2016).

Περὶσσότερον ἀναλυτικὴν ἐρμηνείαν τῆς θέσεως ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος», κάνει ὁ «θεολογικός» νοῦς τῆς συνόδου τῆς Κρήτης, ὁ Μητροπ. Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας, ὁ ὁποῖος, ἀναφερόμενος εἰς τὸ «Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» § 63 τοῦ Μεγ. Βασιλείου, γράφει: «Ἀντὶ νὰ κάνει λόγο γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ σὲ σχέση μετὰ τὴ φύση του, προτιμᾷ νὰ ὁμιλεῖ γι' αὐτὴ σὲ σχέση μετὰ τὴν κοινωνία τῶν προσώπων· ἡ “κοινωνία” εἶναι γιὰ τὸν Βασίλειο ὄντολογικὴ κατηγορία. Ἡ φύση τοῦ Θεοῦ εἶναι κοινωνία. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι τὰ πρόσωπα προηγοῦνται ὄντολογικὰ τῆς κοινῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ὅτι ἡ μία οὐσία τοῦ Θεοῦ συμπίπτει μετὰ τὴν κοινωνία τῶν Τριῶν Προσώπων». (Μητρ. Περγάμου Ἰωάννου, Ἔργα Α', ἐκδόσεις Δόμος, Ἀθήνα 2016, σελ. 260-261). Βεβαίως μετὰ μίαν ἀπλήρην ἀνάγνωσιν τοῦ κειμένου τοῦ Ἁγ. Βασιλείου, γίνεται φανερόν ὅτι κακοποιεῖται καὶ διαστρεβλώνεται ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου.

Εἰς ἄλλα κείμενά του ὁ Μητροπολ. Περγάμου γίνεται περισσότερον ἐρμηνευτικὸς αὐτῆς τῆς θέσεως. «Πρωτεῖο ὑπάρχει ἀκόμη καὶ στὴ ζωὴ τῆς Τριάδος, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁ Πατὴρ ἡ “αἰτία” τῶν Τριαδικῶν Προσώπων... Τὸ πρωτεῖο στὴν τοπικὴ ἐκκλησία ἀναδύθηκε μέσα ἀπὸ τὴν Τριαδολογικὴ καὶ Χριστολογικὴ θεολογία, οἱ ρίζες του εἶναι βαθιὰ θεολογικές... Ὅτι τὸ πρωτεῖο αὐτὸ ἀποτυ-

πώνεται στὴν Τριαδολογικὴ θεολογία καὶ στὴν Χριστολογία εἶναι προφανές, ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ primus (ὁ ἐπίσκοπος) νοεῖται ὡς ἐπέχων στὴν Ἐκκλησία τὴν θέσι (τὸν τόπο) τοῦ Πατρὸς» (Conciliarity and Primacy, Metropolitan of Pergamon John Zizioulas, Θεολογία 2/2015, σελ. 29-30).

Ἐκ τῶν ἰθυόντων, λοιπόν, τῆς συνόδου, βλέπομεν, ὅτι σαφῶς ἀποκαλύπτεται ἡ ἐρμηνεία τῆς ὡς ἄνω θέσεως, ἡ ὁποία εἶναι: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τριάδος – Ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι μία σύνοδος Τριῶν προσώπων. Εἰς αὐτὴν τὴν σύνοδον ὁ Πατὴρ εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις καὶ διασφαλίζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγιοτριαδικῆς συνόδου – Ἐπομένως, καὶ ἡ Ἐκκλησία ὡς εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶναι μία διαρκῆς σύνοδος, ἥτις διὰ «θεολογικούς» λόγους ἔχει ἀνάγκην ἕναν πρῶτον, καὶ μάλιστα παγκόσμιον.

Εἰς αὐτὸ τὸ θεολογικὸν κατασκευάσμα, ἔχομε συνοπτικῶς τὰς ἐξῆς αἰρέσεις. Πρῶτον, οὐδέποτε οἱ Ἅγιοι Πατέρες θέτουν εἰς μίαν ἐνιαίαν ὑπαρκτικὴν ὁμοίότητα καὶ ἀναλογίαν, τὴν Θεολογίαν (δηλ. τὴν ἐνδοτριαδικὴν ζωὴν) μετὰ τὴν Οἰκονομίαν (δηλ. τὴν σχέσιν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐκκλησίαν). Μόνον ἡ παπικὴ θεολογία τὸ δέχεται ὡς ὄρον πίστεως, συμφώνως πρὸς τὴν analogia entis. Κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν, ἡ κτιστὴ φύσις εἶναι ἀνάλογη μετὰ τὴν ἄκτιστον φύσιν. Μέσα ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς κτιστῆς πραγματικότητος, κατανοεῖται καὶ περιγράφεται ἡ ἄκτιστος φύσις, μετὰ ἐργαλεῖον τὴν ἀνθρωπίνην νόησιν. Ἡ Ὁρθόδοξος ὁμως Θεολογία, ἡ μόνη ἀληθινὴ πίστις, ὁμολογεῖ ὅτι ὁ ἄκτιστος Τριαδικὸς τρόπος ὑπάρξεως εἶναι ἀμέθεκτος καὶ ὑπὲρ πάσαν νόησιν. Οὐδέποτε μποροῦμε νὰ εἰποῦμε μετὰ ἀνθρώπινα κριτήρια εἴτε ὅτι εἶναι σύνοδος ἡ Ἁγία

Τριάς, είτε ὅτι εἶναι κοινωνία. **Δεύτερον**, ἐάν, ὅπως ἰσχυρίζονται, ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι σύνοδος (μὲ ἀνθρώπινα κριτήρια), συνεπάγεται ὅτι κάθε θεῖον Πρόσωπον ἔχει ἰδικὴν του ὑποστατικὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία συνέρχεται ἐν συνόδῳ μὲ τὰ ὑπόλοιπα θεῖα πρόσωπα. Εἰς ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους, ποὺ μαθητεύουν καθημερινῶς εἰς τὰ κείμενα τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἁγία Τριάς ἔχει μίαν ἐνέργειαν, μίαν δόξαν, μίαν θέλησιν, μίαν πρόνοιαν, διότι ἔχει μίαν οὐσίαν (= ὁμοούσιος). Ἄν δεχθῶμεν τὴν Ἁγίαν Τριάδα ὡς σύνοδον, τότε συνεπάγεται ὅτι ἔχομεν τρεῖς ἐνεργείας προσώπων, τὰ ὁποία συνέρχονται συνοδικῶς, ὁπότε αὐτομάτως **ὀδηγοῦμεθα εἰς τρεῖς οὐσίας, διότι ἡ κάθε οὐσία ἔχει καὶ τὴν ἰδικὴν τῆς ἐνέργειαν**. Ἐπομένως, χάνομε τὸ ὁμοούσιον, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Ἅγιοί μας ἔδωσαν μάχας καὶ αἷμα, καὶ **καταλήγομεν εἰς τριθεϊαν**, εἰς τρεῖς ἱεραρχημένους Θεούς, μὲ πρῶτον τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος διαφυλάσσει τὴν ἐνότητα αὐτῆς τῆς Τριάδος, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἀληθινὴν Ἁγίαν Τριάδα.

4) Μελετῶντες τὰ κείμενα τῆς συνόδου, πολλακίς συνηντήσαμε φράσεις περὶ **«ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος»** («Σχέσεις τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας...» §4, §19, §22, §24), περὶ **«προωθήσεως τῆς ἐνότητος»** («Σχέσεις...» §16), περὶ **«φανερώσεως τῆς ἐνότητος»** («Ὁρθόδ. Διασπορά» §2, γ), καὶ **συγκρίνοντες μὲ τὸ Unitatis Redintegratio** (τὸ διάταγμα περὶ Οἰκουμενισμοῦ τῆς Β' Βατικανῆς), εἶδαμε ἀκριβῶς τὰς ἰδίας ἐκφράσεις καὶ ἐκεῖ, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα (UR § 1 § 5).

Τὴν λύπην αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως μᾶς τὴν διεσκόρπισεν ἡ ἀπόφασίς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, ἡ ὁποία εἰς τὰ σημεία ποὺ

σχολιάζει τὰς §4, §5 καὶ §12 τοῦ κειμένου «Σχέσεις», ἀναφέρει σχετικῶς: **«Ἡ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ἐνότητα ὅλων, δὲν σημαίνει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος μὲ ἄλλους χριστιανούς, λὲς καὶ ἡ ἐνότης εἶναι κάτι ποὺ ἔχει χαθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἐννοεῖ εἶναι ἡ ἐπιστροφή στους κόλπους τῆς, ὅσων ἔχουν ἐκπέσει ἐξ αὐτῆς, μέσα ἀπὸ τὸ Βάπτισμα, τὸ Χρίσμα καὶ τὴν Θεία Εὐχαριστία. Ἐπὶ πλεον, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος (τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας), δηλώνει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεχθῆ τις διάφορες θεωρίες περὶ αὐτῆς τῆς ἐνότητος ποὺ ἐπικρατοῦν στους ἑτεροδόξους, ὅπως γιὰ παράδειγμα τὴν θεωρία τῆς “ἀοράτου Ἐκκλησίας”, τὴν “θεωρία τῶν κλάδων” καὶ τὴν θεωρία τῆς “ἰσότητος τῶν δογμάτων”, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν νοεσύστατη θεωρία τῆς “βαπτισματικῆς θεολογίας”, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὑπάρχει μία ἀρχέγονη ἐνότητα σὲ ἓνα “κοινὸ βάπτισμα”. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας ἐδήλωσε ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ θεωρίες συνδέονται μὲ τὴν διδαχὴ περὶ “κτιστῆς χάριτος” τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἔχει καταδικασθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία».**

«Τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμμετέχει σὲ οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες “μὲ στόχο τὴν ἀναζήτησιν τῆς (ἀπωλεσθείσης) ἐνότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν”, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος [τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας] τὴν θεωρεῖ ἀπαράδεκτη καὶ ἀνεπίτρεπτη, δεδομένου ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἀπολέσει οὐδέποτε τὴν ἐνότητά τῆς. Ἀντιθέτως, αὐτὸ ποὺ συνέβη εἶναι ὅτι οἱ αἱρέσεις, ποὺ ἐμφανίσθηκαν καὶ τὰ σχίσματα, ποὺ ἔγιναν, ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν».

«Ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς

ένόττος περνάει από την μετάνοια και την όμολογία της Όρθοδόξου πίστεως και του Όρθοδόξου βαπτίσματος» (orthodoxethos.com/Απόφασις Ίερᾶς Συνόδου Έκκλησίας τῆς Βουλγαρίας). Δηλαδή, διὰ νὰ ἐνωθοῦν οἱ αἵρετικοὶ μὲ τὴν Έκκλησίαν θὰ πρέπη νὰ μετανοήσουν, νὰ όμολογήσουν τὴν Όρθόδοξον πίστιν καὶ νὰ λάβουν τὸ Όρθόδοξον βάπτισμα.

Έμεῖς, ἀκολουθοῦντες τὴν διαχρονικὴν Πατερικὴν Διδασκαλίαν («ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Πατράσι») καὶ συνακολουθοῦντες εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Έκκλησίας Βουλγαρίας, όμολογοῦμεν ὅτι, ὅπως δὲν ἴμποροῦν νὰ ὑπάρχουν πολλὰ σώματα ἐν Χριστῷ, ἔτσι δὲν ἴμποροῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ **πολλοὶ Έκκλησίαι**. «... μία τὲ ἐστὶν ἡ Έκκλησία, καὶ ἐν τῷ Χριστοῦ μυστήριον...» (Αγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ε.Π.Ε, τομ. 3, σ. 150) Συνεπῶς, ὁ διχασμὸς καὶ ἡ διαίρεσις τῆς Έκκλησίας εἶναι πράγματα, ὄντολογικῶς καὶ οὐσιαστικῶς ἀδύνατα, διότι ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς εἶναι ἕνας καὶ μοναδικός. Διαίρεσις τῆς Έκκλησίας οὔτε ὑπῆρξε, οὔτε καὶ θὰ ὑπάρξη. Ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξη ἀποκοπὴ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς (πρβλ. Ἰω. ιε', 1-6). Εἰς τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, **ἀπεσχίσθησαν καὶ ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴν Μίαν, μοναδικὴν καὶ ἀδιαίρετον Όρθόδοξον Έκκλησίαν διάφοροι αἵρετικοὶ καὶ σχισματικοί**, οἱ ὁποῖοι ἔπαιψαν νὰ εἶναι μέλη τῆς καὶ σύσσωμοι τοῦ θεανθρωπίνου Σώματός τῆς. Ἔτσι, πρῶτοι ἀπὸ ὅλους, ἐξέπεσαν οἱ **Γνωστικοί**, μετὰ οἱ **Ἀρειανοί**, οἱ **Πνευματομάχοι**, οἱ **Νεστοριανοί**, οἱ **Μονοφυσίται**, οἱ **Εἰκονομάχοι**, οἱ **Παπικοί**, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ **Προτεστάνται** καὶ οἱ **Οὐνίται**, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀνήκουν εἰς τὴν αἵρετικο-σχισματικὴ λεγεῶνα, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων,

δυστυχῶς, ἦσαν ἐπίσημα προσκεκλημένοι εἰς τὴν σύνοδον τοῦ Κολυμπαρίου.

Εἰς τὸ ἴδιον πνεῦμα εἶχεν ἐκφρασθῆ καὶ ἡ **Ίερὰ Σύνοδος τῆς Γεωργιανῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας** (8 Ὀκτωβρίου 1998), εἰς μίαν σειρὰν ἀποφάσεων, ὅπου εἰς τὸ ἄρθρο 5 ἀναφέρει: «*Ἡ αἵρετικὴ ἐκκλησιολογικὴ διδασκαλία, ποὺ ἀναπτύχθηκε στὰ βάθη τῆς μὴ Όρθοδόξου, μοντερνιστικῆς θεολογίας, ἀναφορικὰ μὲ τὴν ὑπαρξιν σωτηριώδους χάριτος πέραν τῶν κανονικῶν ὁρίων τῆς Έκκλησίας, ὅπως καὶ ἡ ἀκραία ἐκδήλωσίς τῆς, ἡ λεγομένη “Θεωρία τῶν κλάδων”, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία οἱ ποικίλοι χριστιανικοὶ κλάδοι, ποὺ ὑπάρχουν σήμερα, θεωροῦνται διαφορετικοὶ καὶ ἰσότιμοι κλάδοι τῆς ἀληθινῆς Έκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτοι*». (orthodoxethos.com / Ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας τῆς Γεωργίας τοῦ 1998)

Μετὰ πόνου καὶ ἀγάπης Χριστοῦ οἱ κάτωθι Ἁγιορεῖται Κελλιῶται Πατέρες Γέρων Παῖσιος Μοναχός μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ίερ. Κελλίον Ἁγίων Ἀρχαγγέλων «Ἀβερκαίων», Καρυαί. Γέρων Ἀρσένιος Ίερομόναχος μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ίερ. Κελλίον «Παναγούδα». Γέρων Εὐφρόσυνος Μοναχός μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ίερ. Κελλίον Τιμίτου Προδρόμου, Καρυαί. Γέρων Νικόλαος Μοναχός - Ίερ. Κελλίον Ἁγίου Δημητρίου, Καρυαί. Γέρων Παντελεῖμων Ίερομόναχος - Ίερ. Ἡσυχαστήριον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Κατουνάκια. Γέρων Νικόδημος Μοναχός - Ίερ. Κελλίον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Καρυαί.

(Στό ἐπόμενο τεῦχος τῆς «Π» τό Β' Μέρους τοῦ κειμένου)

«ΞΕΡΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΕΠΛΕΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΦΩΣ Ο ΣΕΡΑΦΕΙΜ;»*

[...] Σε άλλη περιοδεία μας, στό ύψος του Τσοτυλίου, τόν βλέπω πάλι νά σταυροκοπιέται (συνήθως σταυροκοπιόταν στό μεγαλύτερο μέρος τῆς διαδρομῆς) καί νά μοῦ λέει: «ἦρθε ὁ παππούς στόν ὕπνο μου, μέσα σέ πολύ φῶς! Πῶ, πῶ, τί φῶς ἦταν ἐκεῖνο! Πολύ φῶς!» Ἐγώ δέν κατάλαβα καί τόν ρώτησα: «Ποίος παππούς, δεσπότη μου»; Νόμιζα πὼς θά μοῦ ἔλεγε γιά κάποιον γνωστό ἅγιο. Μοῦ λέει: «ὁ μακαριστός ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, ἦταν. Μοῦ εἶπε ὅτι μᾶς ἔχει ἔννοια στή Σύνοδο». Σάστισα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἶχε πολύ καλή σχέση μέ τόν μακαριστό, τόν ὁποῖο ἐκτιμοῦσε καί σεβόταν ἀπεριόριστα, ἐγκωμιάζοντας τή λιτότητα, ἀμνησικακία καί πτωχεία του: «μέ τό ἓνα χέρι ἔπαιρνε τή σύνταξη, μέ τό ἄλλο τήν ἔδινε σέ φιλανθρωπίες. Σαρακοστές, τσάι καί παξιμαδάκι, τόν εἶδα μέ τά μάτια μου!» Προφανῶς μιλοῦσε γιά τήν ἐποχή πού ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος ἦταν ὑγιής.

Ἐρχόμαστε ὁμως στήν παρουσία

τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ «μέσα στό Φῶς», ὅπως μοῦ τήν διηγήθηκε ὁ μακαριστός. Παραξενεύτηκα, ἐνῶ ἐκεῖνος δέν μιλοῦσε γιά λίγα λεπτά. Ξαφνικά γυρνάει καί μοῦ λέει: «ξέρεις γιατί ἔπλεε μέσα στό Φῶς ὁ Σεραφεῖμ»; Γιατί σεβασμιώτατε; «διότι ὅταν ρωτήθηκε γιά τόν Πάπα εἶπε ὅτι αὐτοί δέν εἶναι Ἐκκλησία. Γι' αὐτό! Καί εἶχε δίκιο. Ἔτσι, χατιρικά τούς λέμε ἐκκλησίες. Ὁ Θεός ξέρει γι' αὐτούς ἀλλά καί γιά μᾶς». Μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωση ἡ αἰτιολόγησι. Ἀκριβῶς τό ἴδιο εἶχα ἀκούσει καί ἀπό τόν μακαριστό Γέροντα Γεώργιο Καψάνη, ἐν ἔτει 1986: [Παῖδί μου, μία εἶναι ἡ σώζουσα Ἐκκλησία, «ἐκκλησίες» μέ μικρό ε, ὑπάρχουν κι ἄλλες]. Νομίζω πήραμε ἀπάντησι, πού γεμίζει εἰρήνη τίς καρδιές μας. Πάντοτε, βεβαίως, ὑποτασσόταν καί ὑπῆκουε στήν Ἐκκλησία, ἀκόμη κι ἂν κάποτε εἶχε ἐπιφυλάξεις σέ ὀρισμένα ζητήματα, ἐνῶ δέν χαριζόταν καί σέ μᾶς: «ἐφόσον ἡ Ἐκκλησία ἀπό μᾶς τούς ἴδιους δέν ἔπεσε, δέν προκειται νά πέσει ποτέ». [...]

Ἅγιος Πορφύριος στόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ, σέ τηλεφωνική ἐπικοινωνία:

«Ἐλα Σεραφεῖμ, κράτα γερά, μή φοβᾶσαι! Ὁ Θεός εἶναι μαζί σου, ὅλα θά πᾶνε καλά. Κράτα γερά Σεραφεῖμ».

Ἀπό τό βιβλίο τῆς Σωτηρίας Νούσι, Ὁ Μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ (1913-1998), σ. 65.

* Ἀπό τήν εἰσήγησι τοῦ ἀρχιμ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλοπούλου, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης στήν Ἡμερίδα εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης, κυροῦ Ἀντωνίου, πού ἔλαβε χώρα στή Θεσσαλονίκη στίς 22 Μαΐου 2017. Τό θέμα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ π. Ἐφραίμ ἦταν: «Σισανίου καί Σιατίστης Ἀντώνιος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ». Μίλησαν ἐπίσης ὁ νῦν Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος, ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Μικροκάστρου Σιατίστης Γερόντισσα Θεολογία καί ὁ θεολόγος καί ἱεροκήρυξ κ. Ἀναστάσιος Δάρδας.

ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΑΝΕΡΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΠΟΛΛΩΝ ΘΕΩΝ, ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΗΘΕΙΩΝ, ΠΟΛΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΩΝ

Δελτίον Τύπου τῆς Π.Ε.Θ. 26.6.2017

• ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ἡ Ἐκκλησία ἔδειξε καλὴ διάθεση καὶ ἐμπιστεύθηκε τὸν, κατὰ τὰ ἄλλα, χαμηλῶν τόνων κ. Γαβρόγλου ὅτι θὰ σεβαστεῖ ὅσα συμφωνήθηκαν μεταξὺ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἄλ. Τσίπρα, γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Προσανατολισμὸ τῶν νέων Προγραμμάτων γιὰ τὰ Θρησκευτικὰ, ἀλλὰ ὁ νῦν Ὑπουργὸς Παιδείας ἐνέπαιξε τὴν Ἐκκλησία καὶ δὲν ἔκανε τίς ἀλλαγές ποὺ θὰ καθιστοῦσαν τὸ μάθημα Ὁρθόδοξο. Ἀντίθετα ἔκανε ἐλάχιστες ἐπουσιώδεις, ἀνεπαίσθητες καὶ ἐπιδερμικές, λεκτικές κυρίως, ἀλλαγές, ἄλλαξε τὸν ἀριθμὸ τοῦ ΦΕΚ τῶν Προγραμμάτων Φίλη –μὲ σκοπὸ προφανῶς νὰ προλάβει τυχὸν ἀρνητικές ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐναντίον αὐτῶν τῶν ΦΕΚ– καὶ τὰ ὑπέγραψε ὡς δῆθεν διορθωμένα καὶ προσαρμοσμένα στὴ γραμμὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως λέει ὁ θυμόσοφος λαὸς μας, ἄλλαξε ὁ Μανωλὶδὸς κι ἔβαλε τὰ ροῦχα του ἀλλιῶς!

Στὴν οὐσία τους ὅμως, ἡ πολυθρησκευτικὴ – συγκρητιστικὴ δομὴ τῶν Προγραμμάτων παραμένει ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα, μὲ τὴ δομὴ ἐκείνων, ποὺ εἶχε ὑπογράψει ὁ κ. Φίλης, ὅπως παρα-

μένει καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνισονομίας, ποὺ δημιουργοῦν αὐτὰ τὰ Προγράμματα μὲ τὴ ρατσιστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν παιδιῶν τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τους, διαμέσου τῶν «Φακέλων μαθητῆ» ὀδηγεῖ κατευθεῖαν τὸ παιδί στὴν πνευματικὴ σύγχυση. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι μία ὑποκειμενικὴ φιλοσοφία, ἀλλὰ ἡ ἀπὴρ καὶ σκληρὴ πραγματικότητα. Ἡ ἀπλή ἀντιπαραβολὴ τῶν δύο Φ.Ε.Κ. πείθει καὶ τὸν πιὸ δύσπιστο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς παραπάνω διαπίστωσης.

Μάλιστα ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας ὑπέγραψε καὶ δημοσίευσε τὰ Φ.Ε.Κ. καὶ τῶν Προγραμμάτων καὶ τῶν Φακέλων, χωρὶς νὰ ἔχει προηγηθεῖ ἢ ἐπ’ αὐτῶν, σύμφωνη γνώμη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ Ἱεραρχία καλεῖται νὰ τοποθετηθεῖ ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν δῆθεν ἀλλαγμένων Προγραμμάτων καὶ τῶν νέων «Φακέλων μαθητῆ».

Ὅσοι ἐπίσης ἐπιχειροῦν νὰ χρυσώσουν τὸ δηλητηριώδες χάπι, παραπέμποντας στὶς καλένδες, δηλαδὴ σὲ μία δῆθεν μελλοντικὴ ἐλπίδα ἐπίλυσης τοῦ προβλήματος, ποὺ θὰ εἶναι ἡ «συγγραφὴ τῶν νέων Βιβλίων», προφανῶς ἢ συμμετέχουν στὴν ἐπιχείρηση ἐμπαιγμοῦ

* Ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων (Π.Ε.Θ.) ἐξέδωσε στὶς 26 Ἰουνίου 2017 τὸ παρατιθέμενον ἐδῶ πλήρως ἐνημερωτικὸ Δελτίο Τύπου γιὰ τὰ Νέα Προγράμματα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Τὸ ἐξέδωσε μία ἡμέρα πρὸ τῆς Ἐκτάκτου Ἱεραρχίας, προφανῶς γιὰ νὰ βοηθήσει στὴν ἐνημέρωση τῶν σεβασμιωτάτων ἀρχιερέων. Ἄλλ’ εἰς μάτην, δυστυχῶς.

του Υπουργού ή αυταπατώνται οικτρῶς. Ἴσως δὲν γνωρίζουν καὶ πρέπει νὰ μάθουν τὴν παιδαγωγικὴ πορεία καὶ σειρά τῶν θεμάτων, ὅτι δηλαδή, ἀφετηρία κάθε ἀλλαγῆς στὴν Παιδεία ἦταν καὶ εἶναι τὰ Προγράμματα Σπουδῶν. Ἀκολουθοῦν τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα: **α)** στηρίζονται στὰ Προγράμματα, **β)** ἐφαρμόζουν τὰ Προγράμματα καὶ **γ)** γράφονται μὲ βάση τὴ φιλοσοφία, τὴ γραμμὴ καὶ τὶς θέσεις ποὺ ἔχουν διατυπωθεῖ στὰ Προγράμματα. **Δὲν ἰσχύει ἐπομένως αὐτὸ ποὺ διαδίδουν ὀρισμένοι εἴτε ἀπὸ ἄγνοια εἴτε ἀπὸ σκοπιμότητα, ὅτι δηλαδή, δὲν εἶναι τὸ πρόβλημα οὔτε τὰ Προγράμματα οὔτε τὰ Φ.Ε.Κ., ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ «Φάκελοι μαθητῶν», ποὺ εἶναι –υποτίθεται– προσωρινοί, ὅσο τὰ νέα βιβλία ποὺ θὰ γραφοῦν.**

Τὰ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ οἱ διάφοροι καλοθελητὲς βρίσκουν πρόσφορο ἔδαφος νὰ προπαγανδίζουν τὸ κάθε ψέμα, διότι κάποιοι ἢ κάνουν ὅτι δὲν γνωρίζουν ἢ δὲν γνωρίζουν, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία. Τὰ Προγράμματα ποὺ μετατράπηκαν σὲ Φ.Ε.Κ., ἔγιναν «Φάκελοι» καὶ οἱ «Φάκελοι» θὰ γίνου – μετονομαστοῦν σὲ βιβλία, αὐτὴ εἶναι ἡ λογικὴ σειρά τῶν πραγμάτων. Πρέπει, λοιπόν, γιὰ νὰ μὴ ἐμπαίξεται κανεὶς, νὰ γίνῃ τελείως ξεκάθαρο καὶ κατανοητὸ ὅτι **τὰ Προγράμματα εἶναι ὁ νοῦς τῆς Παιδείας καὶ ἡ πυξίδα τοῦ κάθε σχολικοῦ μαθήματος καὶ σὲ αὐτὰ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθεῖ προτεραιότητα, κατὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ διαλόγου.**

• **Η ΕΞ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟ Ι.Ε.Π. ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ**

Σὲ ὅλα τὰ παραπάνω ἔπρεπε νὰ ἐπικεντρωθοῦν οἱ Σεβαστοὶ Ἀρχιερεῖς, ποὺ ἔκαναν τὸν διάλογο μὲ τὸ Ι.Ε.Π. καὶ

τὸ Ὑπουργεῖο, καὶ αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλάξουν. Δὲν ἄλλαξαν τὰ Προγράμματα, ἐπομένως, δὲν ἄλλαξε οὔτε στὸ ἐλάχιστο, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὸ μάθημα (φιλοσοφία, δομὴ, σκοπός, περιεχόμενο, μέθοδοι, μαθησιακὰ ἀποτελέσματα). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι **ὅλη ἡ ἱστορία μὲ τὸν κ. Φίλη** (ὁ ὁποῖος πολὺ σωστὰ πανηγυρίζει ὅτι δὲν ἄλλαξε τίποτα), **ἦταν ἀπλῶς ἓνα φιάσκο. Τὰ Προγράμματα ἔμειναν τὰ ἴδια** καὶ μὲ βάση αὐτὰ θὰ γραφοῦν καὶ τὰ βιβλία, καὶ ὀρισμένοι ἢ θὰ πανηγυρίζουν, γιὰτὶ πέρασε τὸ σχέδιο τοῦ ἐμπαιγμοῦ τους ἢ δὲν θὰ ἔχουν κατάλαβῃ ἴσως ἀκόμη τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ Προγράμματα καὶ στὰ βιβλία, οὔτε ποιοὺς εἶναι ὁ βασικὸς καὶ κεντρικὸς ρόλος τῶν Προγραμμάτων, ὡς ἡ ραχοκοκκαλιὰ τῆς Παιδείας.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας ὑποτίθεται ὅτι πῆγαν στὸ διάλογο, γιὰ νὰ ζητήσουν νὰ ἔχουν τὰ Προγράμματα ὀρθόδοξο προσανατολισμό, ἀλλὰ ὅμως, ἀπὸ ὅ,τι διαφαίνεται, **δὲν ἀπαίτησαν** νὰ φύγουν ἄμεσα, μέσα ἀπὸ τὰ Προγράμματα οἱ χιλιάδες θέσεις ποὺ σχεδιάζουν τὴν ἀπόρριψη ἀπὸ τὰ Θρησκευτικὰ τοῦ ὀρθόδοξου προσανατολισμοῦ, ὅπως γιὰ παράδειγμα: «Τὸ Μ.τ.Θ. ὑπερβαίνει παρωχημένες πρακτικὲς ὁμολογιακῆς μονοφωνίας» καὶ ὅτι «χρειάζεται νὰ περιλαμβάνει θεωρήσεις διαχριστιανικῆς καὶ διαθρησκευτικῆς μάθησης» ἢ ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι μαθητὲς καθοδηγοῦνται νὰ «ἀνακαλύπτουν στὴ χριστιανικὴ παράδοση, στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στὰ ἱερὰ κείμενα τῶν θρησκευτῶν ἀπαντήσεις γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου (μὲ τὸν Θεό, τὸν συνάνθρωπο καὶ τὴν φύση)».

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποτίθεται ὅτι πῆγε νὰ ζητήσει νὰ ἔχει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὀρθόδοξο προσανα-

τολισμό. Από ό,τι φαίνεται όμως, δέχθηκε αναντίρρηση, ότι η πίστη των Ὁρθοδόξων μαθητῶν είναι ισάξια και ισότιμη με τις ἀνθρωποκατασκευασμένες θρησκείες και ὡς ἐκ τούτου οἱ μαθητὲς ἀναγνωρίζουν «τὴν πνευματικὴ καὶ ὑπαρξιακὴ ἀλήθεια ποὺ κομίζουν οἱ θρησκείες με τὸ ἀντίκριμά τους στὸ κοινωνικὸ γίνεσθαι».

Σὲ αὐτὴν τὴν **ισοτιμία τῆς Ὁρθόδοξης ἐξ Ἀποκαλύψεως πίστεως μετὴν πίστη τῶν θρησκείων** κατηχοῦνται οἱ μαθητὲς σὲ ὁλόκληρο τὸ Πρόγραμμα καὶ γιὰ ὅλα τὰ θέματα, γεγονὸς ποὺ ἀποτελεῖ, γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, **τεράστια κακοδοξία, πού, ὅμως, ἡ ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ δὲν εἶδαμε νὰ διαφωνήσει, με ἀποτέλεσμα νὰ μείνουν** στὰ Προγράμματα στόχοι τοῦ μαθήματος ὅπως: ὅτι οἱ «θρησκευτικὲς καὶ μὴ θρησκευτικὲς κοσμοθεωρήσεις νομιματοδοτοῦν τὸν ἀνθρώπινο βίον», ὅτι τὸ νέο μάθημα «θὰ προσανατολίσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν στὴν ποικιλία τῶν θρησκευτικῶν προσεγγίσεων καὶ ἠθικῶν ἀντιλήψεων ποὺ ἀνιχνεύονται στὶς θρησκευτικὲς ἐμπειρίες καὶ στὶς θρησκείες τοῦ κόσμου, ἐφόσον θεωροῦνται πηγὲς πίστεως, πολιτισμοῦ καὶ ἠθικοῦ τρόπου ζωῆς», ὅτι ὁ μαθητὴς θὰ πρέπει νὰ «ἐξοικειώνεται μετὸν πλουραλιστικὸ χαρακτήρα τῆς κοινωνίας στὴν ὁποία ζεῖ, καὶ νὰ συνειδητοποιεῖ τὴν πολλαπλότητα τῆς προσωπικῆς του/της ταυτότητας». Ὅτι τὶς ἴδιες οἰκουμενικὲς ἀξίες εὐαγγελίζεται ὁ Χριστιανισμὸς καὶ οἱ θρησκείες καὶ γι' αὐτὸ καθοδηγεῖται ὁ μαθητὴς στὴν «ἀνάδειξη τῶν οἰκουμενικῶν ἀξιῶν τόσο τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅσο καὶ τῶν ἄλλων θρησκείων τοῦ κόσμου». Ὅτι οἱ μαθητὲς θὰ ἐπεξεργάζονται «βασικὲς ὀψεις καὶ θέματα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῶν δύο ἄλλων ἀβρααμικῶν

θρησκείων (προσευχὴ, ἱεροὶ τόποι καὶ προσκυνήματα, λατρεία, ἠθικὲς ἀξίες) καὶ νὰ διακρίνουν τὴ σημασία τους γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ κόσμου». Ὅτι οἱ μαθητὲς κατηχοῦνται ἐπίσης μετὸ νέο Πρόγραμμα γιὰ «νὰ ἀναγνωρίζουν τὰ θεμελιώδη ὑπαρξιακὰ, ἠθικὰ, κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ ἐρωτήματα καὶ διλήμματα ποὺ ἐκπορεύονται ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ δέσμευση καὶ ἀνιχνεύουν ἀπαντήσεις στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στὰ ἱερὰ κείμενα τῶν θρησκείων καὶ στὰ γεγονότα τῆς ἱστορίας». Ὅτι θὰ πρέπει νὰ κατηχοῦνται στὴν πολιτικὴ ἰδεολογία ποὺ περιέχεται στὸ νέο σχολεῖο, σύμφωνα μετὴν ὁποία «στὴ σύγχρονη θεώρηση τῆς ταυτότητας τοῦ προσώπου, φυσικὰ, ἡ θρησκευτικὴ ταυτότητα σχετίζεται καὶ μετὴν ἠθικὴ, ἀξιακὴ καὶ τὴν πολιτι(ε)ικὴ ἀγωγή, στὶς ὁποῖες καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση στοχεύει».

Χιλιάδες τέτοια στοιχεῖα ὑπάρχουν στὰ νέα Προγράμματα καὶ στοὺς ἄμεσα συνδεδεμένους μετὰ αὐτὰ Ὁδηγὸς Ἐκπαιδευτικοῦ, γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν γίνεται καμιά ἀναφορὰ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ (ἀφήνοντάς τους στὸ ἀπυρόβλητο), ἐνῶ ἔχουν καὶ αὐτοὶ ὑπογραφεῖ ἀπὸ τὸν κ. Φίλη σὲ Φ.Ε.Κ. καὶ εἶναι πλήρεις ἀπὸ κακοδοξίες, ὅπως ἔχουν ἐπισημάνει, με ἄπειρα ἔγγραφα καὶ ἄρθρα, πλεῖστοι εἰδικοί ἐπιστήμονες, τοὺς ὁποίους ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ οὔτε κἂν ἔλαβε ὑπόψη.

Διερωτώμεθα, ἐπομένως, πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποστέλλονται Ἱεράρχες στὸ Ὑπουργεῖο μετὸ συγκεκριμένες ὁδηγίες καὶ νὰ ἐπιστρέφουν μετὰ ἄδεια τὰ χέρια;

Ζήτησαν καὶ δὲν πῆραν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο ἢ δὲν ζήτησαν τίποτα καὶ συμφώνησαν σὲ ὅλα, ὅταν ἡ ἀποστολή τους ἦταν νὰ ἀποδομήσουν ὅλα τὰ μὴ ὀρθόδοξα στοιχεῖα τῶν νέων Προγραμμάτων;

Ἄν πάλι ἔγιναν ἢ γίνονται διαβουλεύσεις γιὰ ἄλλα θέματα καὶ ἀντίστοιχες ὑποχωρήσεις ἢ ἀνταλλαγές, ἔχουμε καθῆκον, ποὺ ἀπορρέει ἐκ τῆς θέσεως εὐθύνης στὴν ὁποία εὐρισκόμαστε, νὰ ὑπενθυμίσουμε στὴν Ἱεραρχία ὅτι **συμβασμοὶ σὲ θέματα πίστεως καὶ διδασκαλίας δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ μάλιστα συνοδικῶς**. Ὅποτε δὲ ἔγιναν καταδικάστηκαν ἀργότερα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία. **Τὸ θέμα τῆς ὀρθόδοξης διδασκαλίας τῶν ὀρθοδόξων μαθητῶν**, ποὺ ἀριθμοῦν πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου στὴ Χώρα μας, εἶναι θέμα δόγματος καὶ ἀληθείας καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μπαίνει στὴν ἴδια μοῖρα ἢ νὰ συνδέεται μὲ ἄλλα θέματα.

• **ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ «ΦΑΚΕΛΟΥΣ ΜΑΘΗΤΗ»**

Οἱ «Φάκελοι μαθητῆ» γιὰ τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ποὺ δόθηκαν ἐπισήμως στὴ δημοσιότητα καὶ στὸν ἐκπαιδευτικὸ κόσμον, ἐντείνουν τὸν προβληματισμὸ καὶ τὴν ἀνησυχία, τὴν ὁποία ἤδη διατυπώσαμε ὡς ΠΕΘ, στὴν κριτικὴ μας γιὰ τὰ νέα Προγράμματα. Ἰδιαίτερα μᾶς ἀνησυχεῖ ἡ πρωτάκουστη φιλοσοφία, πάνω στὴν ὁποία δομήθηκε τὸ πολυθρησκευτικὸ ἢ πολυθεϊστικὸ τους οἰκοδόμημα, δηλαδὴ «**ἓνα ἐνιαῖο πολυθρησκευτικὸ μῖξ-μάθημα γιὰ ὅλους τοὺς μαθητὲς**», **ἀνεξαρτήτως πίστεως** καί, προπάντων, ἀντίθετο μὲ τὴν ἑλληνορθόδοξη διδασκαλία καὶ παράδοση τῶν ὀρθοδόξων μαθητῶν, ὅταν γνωρίζουν ἄριστα ὅλοι οἱ παροικοῦντες τὴν Ἱερουσα-

λήμ, ὅτι **ἡ παράδοση αὐτὴ εἶναι ἐκείνη, στὴ βάση τῆς ὁποίας δομήθηκε καὶ διατηρήθηκε ἡ ἑλληνικὴ ταυτότητα** καὶ συνείδηση σὲ χρόνους χαλεπούς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἕως τώρα πολιτισμικὴ ἰδιαιτερότητα καὶ διαφορὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας!

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνάγκη νὰ βρεῖ πιὸ ἀξιόπιστους, ἔγκυρους καὶ ἀντικειμενικοὺς τρόπους καὶ ἐπιλογὲς συμβούλων καὶ συνεργατῶν, γιὰ νὰ πάρει τὸ θέμα τῆς διδασκαλίας τῶν ὀρθοδόξων μαθητῶν στὴ Χώρα ὑπὸ τὴ δική της συλλογικὴ εὐθύνη, ἐποπτεία καὶ προστασία. **Αὐτὸ ποὺ προωθείται μὲσω τοῦ νέου Προγράμματος τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι πὼς ὅ,τι καὶ νὰ πιστεύεις εἶναι τὸ ἴδιο. Καὶ ἐκθέτει καὶ θὰ ἐκθέτει διαχρονικὰ τὸ ἀνώτερο ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας**. Εἶναι σαφέστατο πλέον ὅτι μεθοδεύεται καὶ ἐπιδιώκεται νὰ ἐπικρατήσῃ μία τάση χριστιανομαχίας καὶ ὀρθοδοξομαχίας, στὴν ὁποία ἡ Σύνοδος ὀφείλει νὰ ἀντιδράσῃ μὲ συγκεκριμένα μέτρα.

Οἱ οἰκοδόμοι τῆς τάσεως αὐτῆς εἶναι σαφὲς ὅτι ἄρχισαν ἀπὸ τὴν Παιδεία μὲ τὴν μεθόδευση καὶ τὸν σχεδιασμὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ συγκεκριμένου «**πολυθρησκευτικοῦ μαθήματος**», μᾶς διδασκαλίας ἀσαφοῦς προσανατολισμοῦ, ποὺ ὀδηγεῖ μὲ βεβαιότητα τοὺς μαθητὲς τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου σὲ **θρησκευτικὴ ἀσάφεια, ἀδιαφορία καὶ ἀποχαύνωση, σὲ θρησκευτικὴ σύγχυση, συγκρητισμὸ καὶ μηδενισμό**, πᾶ-

Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2017:

«**Τὰ νέα προγράμματα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ἐπικίνδυνα καὶ ἀπαράδεκτα**».

Ἀπορία: Τώρα ἄλλαξαν καὶ ἔγιναν παραδεκτά καὶ ἀκίνδυνα, ἐνῶ παραμένουν τὰ ἴδια;

ντως μακρὰν τῆς ζώσας ἐκκλησιαστικῆς τοῦς παράδοσης. Αὐτὸ εἶναι τελείως ξένο μὲ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὸ ἑλληνικὸ Σύνταγμα.

• ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ἡ Π.Ε.Θ. μὲ κάθε τρόπο καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία, ἐδῶ καὶ ἔξι συναπτὰ ἔτη, σταθερὰ καὶ ἀταλάντευτα τονίζει καὶ ὑποστηρίζει ὅτι **τὰ Προγράμματα αὐτά, ὅσο καὶ τὰ παράγωγά τους, οἱ «Φάκελοι μαθητῆ», δὲν πρέπει καὶ δὲν μπορεί νὰ τὰ προσυπογράψει καμιά Χριστιανική, πολλῶ δὲ μᾶλλον, καμιά Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, διότι σὲ μία τέτοια περίπτωσιν αὐτοαναιρεῖται καὶ αὐτοακυρώνεται, ὡς θεματοφύλακας καὶ ὀρθοτομοῦσα ποὺ εἶναι τῆς ἐν Χριστῷ ἀλήθειας καὶ ὡς ἡ μοναδικὴ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ λόγος εἶναι ἀπλός: Τὰ Προγράμματα αὐτά, ὅσο καὶ ἂν τὰ ἐξωραΐζουν οἱ συντάκτες τους, προκειμένου νὰ πετύχουν τὸ ἐπιθυμητὸ γι' αὐτοὺς ἀποτέλεσμα, ποὺ εἶναι ἡ ἀποδοχὴ τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, οὐσιαστικά, φανερὰ καὶ ἀπροκάλυπτα προπαγανδίζουν μὲσῶ τῆς θεματικῆς παρουσίας τῆς ὕλης, τὴν ὑπαρξὴν πολλῶν θεῶν, πολλῶν ἀληθειῶν, πολλῶν σωτηριῶν, ἐξισώνοντας τὸ μοναδικὸ θεανθρώπινο Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ πρόσωπα τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀνθρωποκρατασκευασμένων θρησκειῶν τοῦ κόσμου.**

Σημειωτέον ὅτι **τὰ Προγράμματα αὐτὰ δὲν ἐφαρμόζονται σχεδὸν πουθενὰ στὴν Εὐρώπην** καὶ ἐκεῖ ποὺ πῆγαν νὰ ἐφαρμοστοῦν (Μεγάλῃ Βρετανία), ἀποσύρθηκαν ὡς ἀκατάλληλα καὶ ἐπικίνδυνα. Δὲν εἶναι λοιπὸν λογικὸ νὰ ἐπιθυμοῦμε τὴν ἐφαρμογὴν τους στὴν Ἑλλάδα. Ὅπως δὲν εἶναι λογικὸ ἐπίσης, τὴν ἐπίλυσιν τῶν λαθῶν τῶν Προγραμ-

μάτων νὰ τὴν μετακυλίουμε στὸν Θεολόγο καθηγητὴ δίνοντας ἔτσι συγχωροχάρτι στὰ ἀκατάλληλα καὶ ἐπικίνδυνα Προγράμματα.

Ὅφείλουν ἀκόμη, ὅλοι νὰ γνωρίζουν ὅτι κανεὶς Φίλης, κανεὶς Γαβρόγλου, κανεὶς ἄλλος παράγοντας τοῦ Ι.Ε.Π. οὔτε καὶ κανεὶς ἄλλος, λαϊκὸς ἢ κληρικὸς, ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι τῆς συντέλειαι τῶν αἰῶνων, δὲν πρόκειται νὰ μειώσει οὔτε κατὰ μία κεραία, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν κάνει, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν πεῖ, ἀκόμη κι ἂν ἐξοντώσει ἑκατομμύρια χριστιανῶν.

• ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

Νὰ ἐπανεύρει τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν τοὺς σκοποὺς του, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὸ προηγούμενον Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα (2003) ἦταν νὰ συμβάλει:

- Στὴν ἀπόκτησιν γνώσεων γύρω ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ πίστιν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον χριστιανικὴν παράδοσιν.
- Στὴν ἀνάπτυξιν θρησκευτικῆς συνείδησης.
- Στὴν προβολὴν τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητος ὡς ἀτομικοῦ καὶ συλλογικοῦ βιώματος.
- Στὴν κατανόησιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὡς μέσου νοηματοδότησης τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς.
- Στὴν παροχὴν εὐκαιριῶν στοὺς μαθητὲς γιὰ θρησκευτικὸ προβληματισμὸν καὶ στοχασμὸν.
- Στὴν κριτικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν θρησκευτικῶν παραδοχῶν, ἀξιῶν, στάσεων.
- Στὴν διερεύνησιν τοῦ ρόλου ποὺ ἔπαιξε καὶ παίζει ὁ Χριστιανισμὸς στὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρώπης.
- Στὴν κατανόησιν τῆς θρησκείας ὡς παράγοντα ποὺ συντελεῖ στὴν ἀνάπτυ-

ξη του πολιτισμού και της πνευματικής ζωής.

- Στην επίγνωση της ύπαρξης διαφορετικών εκφράσεων της θρησκευτικότητας.

- Στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων και των μεγάλων σύγχρονων διλημμάτων.

- Στην ανάπτυξη ανεξάρτητης σκέψης και ελεύθερης έκφρασης.

- Στην αξιολόγηση του Χριστιανισμού ως παράγοντα βελτίωσης της ζωής των ανθρώπων.

Ως προς τη σχέση του μαθήματος με τις θρησκείες

- Να υπάρχουν επίσης κάποιες πληροφορίες για τις άλλες χριστιανικές Όμολογίες, καθώς και για τον Ιουδαϊσμό και το Ισλάμ, με την προοπτική να

ασχοληθούν μ' αυτά οι μαθητές έκτενιστα στο Λύκειο.

Με βάση τα παραπάνω προτείνεται η έξοδος από την κρίση:

1. Να αποσυρθεί το παρόν Πρόγραμμα και να συνταχθεί ένα νέο με τη συμμετοχή όλων ανεξαιρέτως των εμπλεκόμενων φορέων αλλά και των ειδικών, χωρίς ιδεοληπτικούς αποκλεισμούς, με συντονιστικό τον ρόλο της Έκκλησίας.

2. Να εκτυπωθούν και διανεμηθούν τα ήδη υπάρχοντα βιβλία του 2006 ως έχουν, μέχρι να ανανεωθούν και εμπλουτιστούν ή να γραφούν, με τη συναίνεση όλων των ενδιαφερόμενων πλευρών, νέα Προγράμματα και στη συνέχεια νέα βιβλία.

Το ΔΣ της ΠΕΘ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, Ε.Β.Β. & Β.
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ «ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΗΣ»
του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου Α΄

Έν Βούλα τῆ 12ῆ Ἀπριλίου 2017

Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ ἀγαπητά
μου τέκνα ἐν Κυρίῳ

Μέ τό παρόν ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς ἐνημερώσουμε σχετικά μέ κάποιες καταγγελίες πού ἦλθαν εἰς γνῶσιν μας, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν **σεμινάρια πού δημιουργοῦν ποιμαντικά προβλήματα**. Εἰδικότερα, πρὸς ἐνημέρωση τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου καὶ μόνο, σεβόμενοι τήν

τιμὴ καὶ τήν υπόληψη τῶν εμπλεκόμενων προσώπων, σᾶς ἐνημερώνουμε περὶ τῶν σεμιναρίων πού πραγματοποιοῦν οἱ κύριοι **Θεοφάνης καὶ Δημήτριος Μπούκας**, τοὺς ὁποῖους εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά κατονομάσουμε καθαρά καὶ μόνο γιά ποιμαντικούς λόγους, χάριν τῆς ἀληθείας.

Τά σεμινάρια τοῦ κυρίου Θεοφάνους Μπούκα εἶναι γνωστά ἀπό τήν ἐποχὴ τοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου καὶ εἶχαν χαρακτηριστεῖ ἀπό τόν κορυφαῖο τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἀγῶνος, τόν μακαριστό πατέρα Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, ὡς «ἀντιχριστιανικά», τό δέ σύστημά του «ἀνακάτεμα διαφόρων μεθόδων,

ὅπως τοῦ Σίλβα Μάϊντ Κοντρόλ, τῆς Σαπεντόλτζυ καί ἄλλων ψυχολατρειῶν, ἰνδουϊσμοῦ κλπ»¹. Τά σεμινάρια αὐτά συνεχίζονται μέχρι σήμερα, τόσο ἀπό τόν προαναφερθέντα ὅσο καί ἀπό τόν υἱό του Δημήτριο. Τό δέ ποιμαντικό μας πρόβλημα ἀνακύπτει καθότι τά ἀνωτέρω πρόσωπα, τά ὁποῖα σεβόμεθα ὅπως καί κάθε ἄλλο πρόσωπο, εἶναι βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἀναμειγνύουν Χριστιανικά μέ ἑξωχριστιανικά στοιχεῖα στά γραφόμενα, στά CDS καί τά σεμινάριά τους.

Παραθέτουμε κάποια ἐνδεικτικά στοιχεῖα ἀπό τά γραφόμενα, τά CDS καί τά σεμινάριά τους πού εἶναι **ἀσυμβίβαστα μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί ζωή**:

1. «Ἡ ἀγάπη² εἶναι συνειδητότητα καί, ὅταν ἀνθίζει, αὐξάνει τήν εὐφυΐα»³. Αὐτό ἀποτελεῖ ἀνατολικοθρησκευτική θεώρηση. Γιά τόν Ὁρθόδοξο Χριστιανό ἡ ἀγάπη δέν εἶναι συνειδητότητα, ἡ ἀγάπη εἶναι πρόσωπο· **ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, μέ τόν ὁποῖο κοινωνοῦμε διά μέσου τῶν Μυστηρίων καί ὄχι διά μέσου σεμιναρίων**. Ἐπιπλέον, ὁ στόχος μας δέν εἶναι νά αὐξήσουμε τήν εὐφυΐα μας, ἀλλά νά γίνουμε «μωροί ἐν Χριστῷ», δηλαδή ἀληθινά σοφοί.

2. «Ἐντατικό ἐργαστήριο γιά τό πῶς νά ἐπιτύχουμε, διά τῆς ἐσωτερικῆς “σιωπῆς”, ἕνα **μή παραμένοντα νοῦ**, ὥστε νά λειτουργεῖ ἡ εὐφυΐα μας αὐθόρμη-

τα»⁴. ΑΛΛΑ: ὁ μή παραμένων νοῦς, συνιστᾷ ἄδειασμα τοῦ νοῦ, καί αὐτό ἀποτελεῖ πρακτική τοῦ Βουδδισμοῦ καί τῶν ἀνατολικῶν θρησκευτῶν. **Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός δέν ἐπιχειρεῖ νά ἀδειάσει τό νοῦ του, ἀλλά νά τόν γεμίσει μέ τόν Χριστό**. Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός δέν ἔχει ἄλογη πίστη οὔτε ἐπιθυμεῖ τήν κατάργηση τῆς λογικῆς σκέψεώς του καί ἐπικαλεῖται, ἐν ταπεινώσει, τή φώτιση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ὄχι τήν ἐσωτερική του εὐφυΐα.

3. Ὁ Χριστιανός δέν χρειάζεται σεμινάρια, ὅπως τό σεμινάριο «**Ἡ Τέχνη τῶν Νικητῶν**»⁵, διότι ἀγωνίζεται νά γίνεταπεινός. Ἄν κάποιος εἶναι νικητής, αὐτός εἶναι μόνον ὁ Χριστός. Ὁ Χριστιανός, πού εἶναι ταπεινός καί ἔχει ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, καταπολεμᾷ «τό ἄγχος καί τήν ἀγωνία στήν καθημερινότητά» του μέ τά ὄπλα τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι μέ μεθόδους καί σεμινάρια καί φυσικά δέν ἐπιδιώκει νά «μετατρέψει τά ἀρνητικά συναισθήματα σέ θετικά»⁶ μέ σεμινάρια, προγράμματα καί μεθόδους «Αὐτοπροστασίας». Ἄν ὡς ἀρνητικά συναισθήματα νοοῦνται τά πάθη, ὁ Χριστιανός τά ξεριζώνει μέ ἀγώνα, μετάνοια καί ἐξομολόγηση. Ἄν νοοῦνται τά ἄγχη, οἱ ἀγωνίες καί οἱ φόβοι, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Τριαδικό Θεό «ἔξω βάλλει τόν φόβον» καί ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τόν Θεό νικᾷ ἄγχη καί ἀγωνίες. Ἄν ὡς ἀρνητικά συναισθή-

1. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Ἐκκλησιαστική Ἀλήθεια», φύλλο 1-16/2/1995. <http://www.imglyfadas.gr/getails.asp?cdPro=A85539B7-DA0B-4BC-BOCE-6D4CDA3869DD>

2. Ὅλα τά ἔντονα στοιχεῖα προέρχονται ἀπό τό πρωτότυπο.

3. <http://1stepsucces.com/el/project/> ἀπό τό σεμινάριο μέ τίτλο «Πῶς νά εἴμαστε γενναῖοι στή ζωή μας».

4. <http://1stepsucces.com/el/project/>

5. http://www.texni-nikiton.gr/?page_id=730 <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DA0B-4BC-BoCE-6D4CD3869DD>.

6. ἔνθ. ἄνωτ.

ματα νοοῦνται «ἡ ἀληθινή μετάνοια, οἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως, ἡ χριστιανική ἔννοια τῆς ἁμαρτίας»⁷, τότε αὐτό ἀποτελεῖ ἀντιχριστιανική διδασκαλία.

4. Ὁ Χριστιανός δέν ἀναζητᾶ «ἐργαλεῖα» γιά νά «δραπετεύσ[ει] πρὸς τὴν ἀφθονία»⁸. Οὔτε σεμινάρια τοῦ τύπου «Πῶς νά προσελκύσετε τὸν πλοῦτο»⁹. Οὔτε σέ περιόδους οἰκονομικῆς κρίσης. Γιατί; Διότι «ὁ Χριστιανός δέν ἀποβλέπει στὴν ὑλική εὐημερία, οὔτε εἰδωλοποιεῖ τὸν πλοῦτο καὶ τὰ πάθη τῆς σάρκας του. Ἀκολουθεῖ τὸν δρόμο τῆς ἄσκησης καὶ τῆς ταπεινώσεως, τῆς θεληματικῆς ἀπάρνησης τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀπολαύσεων τῆς ἡδονῆς, γιατί γνωρίζει πῶς τὸ πολίτευμά του εἶναι στὸν οὐρανό»¹⁰.

5. Ὁ Χριστιανός δέν αὐτοθυναμάζεται, διότι ὁ αὐτοθυναμασμός, ὅπως γνωρίζουν ὅσοι ἔχουν πνευματικὴ ζωὴ, ταυτίζεται μὲ τὴν ἐκδήλωση ὑπερηφανείας. Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός ἀγωνίζεται καὶ προτρέπει καὶ τὰ παιδιά γιά τὴν ἀπόκτηση τῆς (ὑποποιοῦ) ταπεινώσεως καὶ τὴν ἐκρίζωση τῆς (δαμονικῆς) ὑπερηφανείας. Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός καλλιιεργεῖ τὴν αὐτομεμψία. ΑΛΛΑ: σέ βιβλίο τῶν προαναφερθέντων διαβάζουμε: «**Εἶσαι ἕνας θαυμάσιος ἄνθρωπος!** Μπορεῖς νά ἀποδεικνύεις στὸν ἑαυτό σου πῶς ἀξίζεις... Νά ἔχεις ἕνα μπλοκάκι, ὅπου θά σημειώνεις:...τίς φορές πού ἔκανες κάτι ὠραῖο καὶ σημαντι-

κό... Ὄταν σέ προσβάλλουν...νά ἀνοίξεις τὸ μπλοκάκι αὐτό γιά νά σοῦ **θυμίζει τί θαυμάσιος ἄνθρωπος εἶσαι**»¹¹.

6. Σέ σχετικό CD τῆς «Τέχνης τῶν Νικητῶν» ἀκοῦμε: «χρειάζεται νά πάρουμε μιὰ γενναία ἀπόφαση. **Θά εἶμαι θετικός καὶ θά ἀγαπῶ τὸν ἑαυτό μου ἢ θά εἶμαι ἀρνητικός καὶ θά δέρνω τὸν ἑαυτό μου...** Εὐχόμαι νά ἐπιλέξεις τὸ πρῶτο, γιατί τὸ θετικό ἔλκει τὸ θετικό καὶ τὸ ἀρνητικό ἔλκει τὸ ἀρνητικό... Αὐτὴ λοιπὸν θά εἶναι ἡ πρώτη γενναία ἀπόφαση πού χρειάζεται νά πάρεις. **Θά εἶμαι θετικός καὶ θά ἀγαπῶ τὸν ἑαυτό μου ἢ θά μείνω ἀρνητικός καὶ θά δέρνω τὸν ἑαυτό μου** μὲ ἄσχημα συναισθήματα καὶ ἄσχημες εἰκόνες καὶ ἄσχημες καταστάσεις; Τί ἀποφασίζεις; Εὐχόμαι νά ἀποφασίσεις τὸ πρῶτο... Ἀποφάσισε τώρα ὅτι ἀποδέχεσαι τὸν ἑαυτό σου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ σφάλματα ἢ τίς ἀτέλειες σου... Μπορεῖς νά δώσεις στὸν ἑαυτό σου περισσότερη ἀποδοχὴ κι ἀγάπη;»¹² ΑΛΛΑ: Ἡ βάση τῆς Ὀρθοδόξου διδασκαλίας εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Τριαδικό Θεό καὶ πρὸς τὸν συνάνθρωπο. **Ὄταν ὁ ἑαυτός γίνεται κέντρο, τότε μιλάμε γιά φιλαυτία.**

7. **Τεχνικές ἀναπνοῆς, χαλάρωσης καὶ καθοδηγούμενης φαντασίας ἀποτελοῦν χαρακτηριστικά τοῦ διαλογισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπολύτως ἀσύμβατος μὲ τὴν Ὀρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ. Τεχνικές ἀναπνοῆς, χαλάρωσης καὶ**

7. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἐνθ. ἄνωτ.

8. http://www.texni-nikiton.gr/?page_id=730

9. http://www.cityportal.gr/articles_det1/asp?subcat_id=188&article_id=26430

10. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Χριστιανική θεώρηση τῆς κίνησης τοῦ Θεοφάνη Μπούκα καὶ τῶν Ψυχολατρειῶν».

11. Θεοφάνους Μπούκα, Δημητρίου Μπούκα, Ροδιανῆς Βορεάδου, «Ξεπετάξτε τὸ Διάβασμα», Ἐπιμορφωτικὴ Συμβουλευτικὴ 2006, σελ. 27-28. <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DAOB-4BCD-BOCE-6D4CDA3869DD>

12. Δημητρίου Μπούκα, CD-εἰσαγωγή στὴν «Τέχνη τῶν Νικητῶν».

καθοδηγούμενης φαντασίας συναντούμε σέ κείμενα καί CDs τῶν ἐν λόγω προσώπων»¹³. Τά βήματα πού ἀκολουθοῦνται στήν ἐφαρμογή αὐτῶν τῶν πρακτικῶν εἶναι τά ἴδια βήματα πού ἀκολουθοῦνται στήν πρακτική τοῦ διαλογισμοῦ καί ἔχουν κινδύνους γιά τή σωματική, ψυχική καί πνευματική ὑγεία. Ἐνδεικτικά:

«Αναπνέετε ἀργά καί κανονικά, ὡς ἐξῆς: Μέ τό “ἕνα” εἰσπνέετε, μέ τό “δύο” ἐκπνέετε, μέ τό “τρία” εἰσπνέετε μέ τό “τέσσερα” ἐκπνέετε κ.ο.κ., ἕως ὅτου μπορέσετε νά διατηρήσετε αὐτόν τόν κανονικό ρυθμό ἀναπνοῆς, χωρίς νά μετράτε.

[...] » Διατηρώντας αὐτόν τόν κανονικό ρυθμό ἀναπνοῆς, χαλαρῶστε κάθε μέρος τοῦ σώματός σας μέ τήν σειρά. Πρῶτα τό δεξιό σας χέρι: ἀφήστε τά δάκτυλα ἐλεύθερα, ἔπειτα ὀλόκληρο τό χέρι ἀπό τόν καρπό καί κάτω, ἔπειτα τόν βραχίονα, ἀπό τόν ὦμο, κ.ο.κ. Κατόπιν τό ἀριστερό χέρι, τόν ἀριστερό βραχίονα, τά πόδια, τούς ὦμους, τόν λαιμό καί, στό τέλος, χαλαρῶστε τούς μῦς τοῦ προσώπου γύρω ἀπό τό στόμα. Στήν συνέχεια τά μάτια: ἀφήστε τά βλέφαρά σας νά βαρύνουν μόνα τους, ἕως ὅτου μισοκλείσουν. Αἰσθανθεῖτε ὅλη τήν ἔνταση νά ρεῖ ἐξω ἀπό τό σῶμα σας, ἀφήνοντάς το ἀδρανές καί χαλαρό, σάν νά φεύγει ἀέρας ἀπό μπαλόνη.

[...] » Συνεχίστε νά ἀναπνέετε κανονικά καί, καθῶς θά ἐκπνέετε, νά λέτε στόν ἑαυτό σας: “Βγάξω ὅλο τό περιεχόμενο τοῦ μυαλοῦ μου. Διώχνω ὅλες τίς σκέψεις, ὅλες τίς ἔννοιες, ὅλα τά ἄγχη”. Καθῶς θά εἰσπνέετε, νά λέτε μέ

τόν ἴδιο τρόπο: “Δέχομαι εἰρήνη, ἡρεμία καί ἀταραξία”. Ἐτσι ἀδειάζετε σταδιακά τό μυαλό σας, πλησιάζοντας τό πλήρες κενό»¹⁴.

8. Σέ σχετικό CD ἀκοῦμε: «Στήν ἄσκηση πού θά κάνουμε φαντάσου ὅτι στήν περιοχή τοῦ στήθους ὑπάρχει ἕνα παράθυρο. Γιά νά λειτουργήσει καλύτερα ἢ ἄσκηση, θά χρειαστεῖ νά καθίσεις ἀναπαυτικά μέ τά πόδια νά πατοῦν καλά στό ἔδαφος, τόν κορμό ἴσιο καί τούς ὦμους ἀνοιχτούς, ἔχοντας τό κεφάλι μέ μιὰ κλίση ἐλαφρῶς πρὸς τά κάτω. Συνήθως, βοηθάει καί διευκολύνει νά κλείσεις τά μάτια σου, γιατί αὐτό διευκολύνει νά συγκεντρωθεῖς στίς ἄλλες αἰσθήσεις τῆς ἀκοῆς καί τῆς ἐμπειρίας τῶν συναισθημάτων σου, γιατί μ’ αὐτά θά ἐργαστοῦμε τώρα. Σέ λίγο θά σοῦ πῶ νά σκεφθεῖς κάτι πού δέν μπορεῖς νά κάνεις, κάτι πού σέ δυσκολεύει. Ἐνα “δέν μπορῶ”. Μετά θά παρατηρήσεις τό συναίσθημα πού ἀναδύεται καθῶς σκέφτεσαι αὐτό πού θά ἠθελες νά ἔχεις καί δέν μπορεῖς νά τό ἔχεις. Στή συνέχεια, θά ἀνοίξουμε τό παράθυρο καί θά ἐπιτρέψεις σ’ αὐτό τό συναίσθημα νά φύγει. Μέ αὐτό τόν τρόπο **ἐργαζόμαστε χρησιμοποιώντας τή φαντασία μας...** Τώρα, ἄνοιξε τό παράθυράκι καί ἐπίτρεψε στό συναίσθημα αὐτό νά φύγει καί νά διαλυθεῖ. Φαντάσου το νά φεύγει ἀπό τό παράθυρο σάν καπνός ἢ σάν κάποιο ὑλικό πού ἐξατμίζεται καί διαλύεται καί φεύγει. Βοηθαί τό νά παίρνεις ἀναπνοή ἀπό τό στόμα καί καθῶς ἀνοίγεις τό παράθυρο αὐτό νά ἀφήνεις τό συναίσθημα νά φεύγει ἐκ-

13. Ἐνδεικτικά: Θεοφάνους Μπούκα, Δημητρίου Μπούκα, Ροδιανῆς Βορεάδου, «Ἐπετάξτε τό Διάβασμα», Ἐπιμορφωτική Συμβουλευτική 2006, σελ. 29, Δημητρίου Μπούκα, CD-εἰσαγωγή στήν «Τέχνη τῶν Νικητῶν». <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DAOB-4BC-BOCE-6D4CDA3869DD>

14. «8+1 Μαθήματα αὐτο-ψυχολογίας», σελ. 10.

πνέοντας πάλι από τό στόμα»¹⁵. **Αυτά αποτελούν ξεκάθαρα βήματα διαλογισμού.** Μάλιστα, στίς ανατολικές θρησκευτικές πρακτικές ή φαντασία παίζει κυρίαρχο ρόλο. **ΑΛΛΑ: οί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας συνιστοῦν νά εἴμαστε προσεκτικοί, διότι ἡ φαντασία συνιστᾷ χῶρο δράσης δαυμονικῶν δυνάμεων** καί διδάσκουν τήν ἀπαλλαγή τοῦ νοῦ ἀπό τέτοιες φαντασίες.

9. «Θέλω νά φανταστεῖς, ὅτι ὑπάρχει ἓνα τμήμα τοῦ ἑαυτοῦ σου, πού ἀντιπροσωπεύει τή θετική ἄποψη τῆς συνήθειάς σου νά καπνίζεις. Φαντάσου, λοιπόν, τό τμήμα τοῦ ἑαυτοῦ σου πού θέλει νά καπνίζεις, σέ ἓνα ἀπό τά χέρια σου, ἅς ποῦμε στό δεξί σου χέρι. Πρότεινε τό δεξί σου χέρι μπροστά καί μίλησε σέ ἐκεῖνο τό τμήμα. Πές του, μέ τή φαντασία σου, ὅτι ἀναγνωρίζεις τό γεγονός ὅτι αὐτό ἔχει μιᾶ θετική πρόθεση¹⁶, ὅταν σέ σπρώχνει νά καπνίζεις, καί ζήτησέ του νά σοῦ πεῖ, ποιά εἶναι ἡ θετική πρόθεσή του σέ αὐτή τήν ἀπαίτησιν... Εὐχαρίστησε τό τμήμα αὐτό γιά τήν ἀπάντησή του, πές του, ὅτι πραγματικά ἀναγνωρίζεις τή σημασία πού ἔχει γιά σένα ἡ συγκεκριμένη θετική πρόθεσή του καί εὐχαρίστησε το γι' αὐτήν. Ὑστερα ἄφησε τό δεξί σου χέρι ἐκεῖ προτεταμένο στά δεξιά σου. Καί τώρα φαντάσου μιᾶ ἀναπαράστασι τοῦ ἄλλου τμήματος, μέ τήν ἀπαίτησή του νά κόψεις τό τσιγάρο, στό ἄλλο σου

χέρι, στό ἀριστερό. Πρότεινε αὐτό τό χέρι μπροστά σου καί μίλησε στό τμήμα αὐτό... Καί τώρα μίλησε καί στά δύο τμήματα, καί βεβαιώσου ὅτι τό καθένα ἀναγνωρίζει τή θετική πρόθεση τοῦ ἄλλου καί τό γεγονός, ὅτι σέ ἓνα βαθύτερο ἐπίπεδο, καί τά δύο ἔχουν τήν ἴδια θετική πρόθεση»¹⁷. **ΑΛΛΑ: αὐτά ταυτίζονται μέ πρακτικές τῶν ἀνατολικῶν θρησκευτῶν καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, ὅπου οἱ ἄνθρωποι συνομιλοῦν, μέσῳ τῆς φαντασίας, μέ διάφορα μέρη τοῦ σώματος.**

10. Σέ ἄλλο «ἐντατικό βιοματικό πρόγραμμα 5 ὡρῶν, θά δοθοῦν πολύτιμα ἐφόδια, πού μποροῦμε νά χρησιμοποιοῦμε, ὥστε νά ἀξιοποιοῦμε περισσότερο ἀπό τό δυναμικό μας»¹⁸. Ἄλλου, λένε, «ἀνακαλύπτουμε **βιοματικά τήν ἀληθινή ἐλευθερία**», ἀφοῦ «**Ἐχουμε ἀπωθήσει μέσα μας τόν μεγαλειώδη ἑαυτό μας, τό 90% τῶν δυνάμεών μας**»¹⁹. Ἐνῶ σέ ἄλλα Μαθήματα προτρέπουν: «Ἐύπνα **τώρα** τόν γίγαντα δυνάμεων πού κρύβεις μέσα σου καί κατάκτησε τή ζωή»²⁰. Ἐνῶ «Θέλω καί Μπορῶ... Μέ τά CD αὐτά, μπορεῖς νά τροφοδοτήσεις τό δικό σου ὑποσυνείδητο μέ μηνύματα δημιουργικά καί ἐποικοδομητικά, γιά νά ἐπηρεάσεις ἀνάλογα τή ζωή σου. Κάποτε σκέφτηκες τόν ἑαυτό σου λαμπρό, δημιουργικό, ἐπιτυχημένο, θαρραλέο, εὐγενικό, εὐτυχισμένο καί περιζήτητο στό περιβάλλον καί τήν ἐργασία σου. Ἀπό σένα ἐξα-»

15. Δημητρίου Μπούκα, CD-εἰσαγωγή στήν «Τέχνη τῶν Νικητῶν». <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DAOB-4BCB-BOCE-6D4CDA3869DD>

16. Ὁ ὅρος «πρόθεση» ἢ «θετική πρόθεση» ἀποτελεῖ ὀρολογία τοῦ ἀποκρυφισμοῦ.

17. Δημητρίου Μπούκα καί Ροδιανῆς Βορεάδου, «Ἡ τεχνολογία τῆς ἀλλαγῆς - Γνωριμία μέ τό NLP», Ἀριστεία, 2000, σελ. 181-182.

18. http://www.cityportal.gr/articles_det1.asp?subcat_id=188&article_id=94052

19. <http://1stepsuccess.com/el/project/>

20. <http://1stepsuccess.com/el> <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DAOB-4BCD-BOCE-6D4CDA3869DD>

τάται νά πραγματοποιήσεις τό ὄραμα τοῦ ἑαυτοῦ σου καί νά ἐνσαρκώσεις τό ἰδανικό πού ὀραματίστηκες»²¹. ΑΛΛΑ: ἡ διδασκαλία ὅτι μέσα μας βρίσκεται ἕνας «γίγαντα[ς] δυνάμεων» ἢ «ἀπεριόριστη Δύναμη», τήν ὁποία μποροῦμε μέ τή σκέψη ἢ τή νοητική μας στάση νά δραστηριοποιήσουμε, **εἶναι ἀντιχριστιανική**»²². Τά ἀνωτέρω ἐμπίπτουν, σύμφωνα μέ τόν μακαριστό π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, ἀλλά καί ἄλλους εἰδικούς, στή θεολογική κατηγοριοποίηση τῆς ψυχολατρίας. «Ψυχολατρίες χαρακτηρίζονται οἱ ὁμάδες ἐκείνες τῆς “Νέας Ἐποχῆς” καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, πού ὑπόσχονται νά ἀναπτύξουν ὀλόκληρο τό “δυναμικό τοῦ νοῦ” ἢ τή συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου... Οἱ ὁμάδες αὐτές ὑπόσχονται σ’ αὐτούς πού θά ἀκολουθήσουν τίς συνταγές τους, πάντοτε ἔναντι ὑψηλῆς ἀμοιβῆς, νά τοὺς χαρίσουν τόν κόσμο τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τό ἄγχος, τό στρές, τόν κόσμο τῆς σωτηρίας. Ὅμως, ἰσχυρίζονται, “δέν πρέπει νά τήν περιμένουμε [τή σωτηρία] ἀπ’ ἔξω, ἀπό τόν Θεό, ἀλλά τήν κρύβουμε μέσα μας καί θά πρέπει μέ τήν καθοδήγηση καί τή μέθοδο πού προσφέρει ἡ ὀργάνωση, νά τήν ἀνακαλύψουμε καί νά τήν ἐνεργοποιήσουμε, ὥστε νά πετύχουμε τά ἐπιθυμητά ἀποτελέσματα”»²³.

Ἐκτενῶς μέ τό θέμα τῶν Ψυχολατρειῶν καί μέ μεθόδους, ὅπως ὁ Νευρογλωσσικός Προγραμματισμός [N.L.P.] ἀσχολήθηκε καί τό 4ο Διορθόδοξο Συ-

νέδριο τοῦ Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκευῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν. Μέ τόν Νευρογλωσσικό Προγραμματισμό ἔχει ἀσχοληθεῖ ἐπανειλημμένως καί ἡ **Miviludes** (Διϋπουργική Ἐπιτροπή Ἐπαγρύπνησης καί Ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Σεκτῶν). Ἐκτός ἀπό τό Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό Αἰρέσεων²⁴, ἡ μέθοδος τοῦ Νευρογλωσσικοῦ Προγραμματισμοῦ βρίσκεται καί σέ **εὐρετήρια σεκτῶν** θεολογικῶν κέντρων τοῦ ἐξωτερικοῦ²⁵.

Ἐκτός ἀπό ἀσύμβατη μέ τήν Ὀρθόδοξη Θεολογία, ἡ μέθοδος τοῦ Νευρογλωσσικοῦ Προγραμματισμοῦ, φαίνεται ὅτι ἔχει καί τά χαρακτηριστικά τῆς ψευδοεπιστήμης. Μέ τή μέθοδο αὐτή ἔχουν ἀσχοληθεῖ ἐπιστήμονες, ἐρευνητές καί ἐπιστημονικοί φορεῖς στό ἐξωτερικό, οἱ ὁποῖοι βεβαιώνουν γιά τήν ἔλλειψη ἐπιστημονικῆς τεκμηρίωσης τῆς μεθόδου. Ἐχοντας μέ τή χάρη τοῦ Κυρίου σπουδές στήν κοινωνιολογία, τή νομική καί τήν ψυχολογία –καί δέν τό λέγω καυχώμενος– ἀντιλαμβάνομαι τή μέθοδο ὡς ἐπιστημονικά μετέωρη.

Ἀπό ὅλα τά ἀνωτέρω, προκύπτει ξεκάθαρα ὅτι οἱ δραστηριότητες καί οἱ ἐκδόσεις τῶν ἀνωτέρω προσώπων, τῶν ὁποίων τήν τιμή καί τήν ὑπόληψη σεβόμεθα δεόντως, **διαπνέονται ἀπό ἕνα πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» πού θά μποροῦσε νά χαρακτηριστεῖ ἀντι-Εὐαγγελικό**. Ἡ μίξη Ὀρθόδοξων

21. <http://1stepsuccess.com/el>

22. † π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Χριστιανική θεώρηση τῆς κίνησης τοῦ Θεοφάνη Μπούκα καί τῶν Ψυχολατρειῶν».

23. Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου, «Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό Θρησκευῶν καί Αἰρέσεων», Ἰ. Μ. Προοδιτίσης, Κύπρος, 2002.

24. ἐνθ' ἀνωτέρω.

25. <http://www.watchman.org/index-of-cults-and-religions/#N> καί <http://www.cults.co.nz/n.php> <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=A85539B7-DAOB-4BCB-BOCE-6D4CD3869DD>

Χριστιανικῶν στοιχείων μέ στοιχεῖα καί πρακτικές τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καί τοῦ ἀποκρισμοῦ, ἡ χρησιμοποίησις Ὁρθόδοξων Χριστιανικῶν ὄρων καί ἐννοιῶν μέ διαφοροετική νοσηματοδότησι, ἡ παρερμηνεῖα χωρίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς μᾶς γεμίζουσι μέ ἀγωνία, γιά νά μὴν πλανηθοῦν τά πιστά μέλη μας. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις συνιστᾷ στούς πιστούς Χριστιανούς νά ἀποφεύγουν ὅποιαδήποτε συμμετοχή στά σεμινάρια καί στίς δραστηριότητες τῶν προαναφερθέντων προσώπων, τούς δέ ἰδίους, πατρικά παρακαλεῖ θερμά νά σταματήσουν ὅλες

τίς σχετικές δραστηριότητες πρός ὄφελος τῆς ψυχῆς τους καί χάριν τῆς σωτηρίας τους».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἄς μὴν σταυρώνουμε τόν Κύριό μας κηρύττοντας καί ἀκολουθώντας αἰρετικές καί πλανεμένες διδασκαλίες. Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε. Ἔσεσθε ἔτοιμοι νά ὑποδεχθεῖτε τόν Ἀναστάνα Χριστό.

Μέ πατρικές εὐχές καί εὐλογίες
† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καί Βάρης

ΠΑΥΛΟΣ ὁ Α΄

Στίς ἡμέρες μας ἀκοῦμε ἀπό παντοῦ νά μᾶς φωνάζουν: «Βλέπε πάντοτε σέ ὅλα τά πράγματα τό θετικό· τό ἀρνητικό δέν ὑπάρχει· εἶναι μόνον ἡ ἄλλη ὄψη τοῦ ἰδίου πράγματος. Ἄν κάνεις ἀρνητικές σκέψεις, ἐξουδετέρωσέ τις μέ θετικές. Θά ἔχεις υἰγεία, ὑλική εὐημερία, μόνον ἐπιτυχία καί ἀναγνώριση. Μπορεῖς νά προγραμματίσεις τόν στόχο σου. Μέ κατάλληλες τεχνικές νά διευρύνεις τή συνείδησή σου, νά ἐνεργοποιήσεις τό ἀπέραντο δυναμικό μέσα σου, νά συντονιστεῖς μέ τή Συμπαντική ἐνέργεια, νά γίνεις ὑπεράνθρωπος, θεός».

Ἀπό τό βιβλίον τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, *Ἀυτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία*, ἔκδ. Ἱ. Μητρ. Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1991, σ. 3.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπιτικῶν, τόμος Ζ΄, σελίδες 480, σχ. 16,5x25έκ. ἔκδ. Ἱ. Μ. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρα, Λεοντάριον Ἀρκαδίας, Δεκέμβριος 2016

Θά ἦταν παράλειψη νά μὴν ποῦμε δύο λόγια καί γιά τόν Ζ΄ τόμο, πού μέ τή χάριν τοῦ Χριστοῦ μας ἐξέδωκαν οἱ ἀδελφές τῆς Ἱ. Μ. Μπούρα. Ἡ γενική ἐπιμέλεια καί ἡ ἀπόδοσις στή σύγχρονη γλώσσα εἶναι ἔργο δικό τους, ἐνῶ τά σχόλια καί οἱ πολύ βοηθητικές περιλήψεις τῶν ἐνο-

τίτων ἐκπονήθηκαν ἀπό τόν καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη.

Ἡ πραγματικά καλλιτεχνική βιβλιοδεσία, πού δέν ἔχει νά ζηλέψει τίποτε ἀπό τά καλύτερα βιβλιοδετικά ἐργαστήρια, εἶναι ἐπίσης ἔργο τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Στόν παρόντα τόμο παρατίθενται σέ κείμενο καί μετάφραση καί σχολιάζονται τά περιεχόμενα στήν Φιλοκαλία ἔργα τῶν: Νικήτα Σπηθάτου, Θεολίπτου Μητροπολίτου Φιλαδελφίας καί Νικηφόρου τοῦ Μονάζοντος.

Ἡ θυσία φέρνει τὴν χαρὰ

Τό θαῦμα γίνεται, ὅταν συμμετέχη κανεὶς στὸν πόνο τοῦ ἄλλου. Ὅλη ἡ βάσις εἶναι τὸν ἄλλον νὰ τὸν νιώσης ἀδελφό καὶ νὰ τὸν πονέσης. Αὐτός ὁ πόνος συγκινεῖ τὸν Θεό καὶ κάνει τό θαῦμα. Γιατί **δέν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο πού νὰ συγκινή τὸν Θεό ὅσο ἡ ἀρχοντιά, δηλαδή ἡ θυσία.** Ἀλλά στὴν ἐποχή μας σπανίζει ἡ ἀρχοντιά, γιατί μπῆκε ἡ φιλαντία, τό συμφέρον. Σπάνια βρίσκεται κανένας ἄνθρωπος νὰ πῇ: «Ἄς δώσω τὴν σειρὰ μου στὸν ἄλλον καὶ ἄς καθυστερήσω ἐγώ». Λίγες εἶναι αὐτές οἱ ψυχές οἱ εὐλογημένες πού σκέφτονται τὸν ἄλλον. Ἀκόμη καὶ στοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους ὑπάρχει ἕνα ἀντίθετο πνεῦμα, τό πνεῦμα τῆς ἀδιαφορίας.

Τό καλό εἶναι καλό, μόνον ὅταν αὐτός πού τό κάνει θυσιάσει κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ὕπνο, ἀνάπαυση, κ.λπ. Γι' αὐτό εἶπε ὁ Χριστός «ἐκ τοῦ ὑστερήματος...». Ὅταν εἶμαι ξεκούραστος καὶ κάνω τό καλό, αὐτό δέν ἔχει ἀξία. Ὅταν ὅμως εἶμαι κουρασμένος καὶ ζητᾶ κάποιος π.χ. νὰ τοῦ δείξω τὸν δρόμο, καὶ τό κάνω, τότε ἔχει ἀξία. Ἦ, ὅταν εἶμαι χορτάτος ἀπὸ ὕπνο καὶ πᾶω νὰ ξενοχτήσω μὲ κάποιον πού χρειάζεται βοήθεια, αὐτό δέν ἔχει μεγάλη ἀξία. Ἐάν μοῦ ἀρέσει μάλιστα καὶ ἡ κουβέντα, μπορεῖ νὰ τό κάνω, γιὰ νὰ χαρῶ τὴν συντροφιά, νὰ διασκεδάσω λίγο. Ἐνῶ, ὅταν εἶμαι κουρασμένος καὶ κάνω μιά θυσία, γιὰ νὰ βοηθήσω τὸν ἄλλον, αἰσθάνομαι παραδεισένια χαρὰ. Τότε ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ μὲ βομβαρδίζει!

Ὅταν κανεὶς βαριέται ὄχι μόνον νὰ κάνη μιά ἐξυτηρέτησι, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ νὰ κάνη μιά δουλειά γιὰ τὸν ἑαυτό του, αὐτός κουράζεται καὶ μὲ τὴν ξεκούραση. Ἐνας πού βοηθάει, ξεκουράζεται μὲ τὴν κούραση. Αὐτός πού ἔχει πνεῦμα θυσίας, ἂν δῆ λ.χ. κάποιον πού δέν ἔχει σωματικές δυνάμεις νὰ δουλεύη καὶ νὰ κουράζεται, θὰ τοῦ πῇ «κάτσε λίγο νὰ ξεκουρασθῆς», καὶ θὰ κάνη ἐκεῖνος τὴν δουλειά. Ὁ ἀδύναμος θὰ ξεκουρασθῆ σωματικά, ὁ ἄλλος ὅμως θὰ νιώσῃ πνευματικὴ ξεκούραση. **Ὅ,τι κάνει κανεὶς, νὰ τό κάνη μὲ τὴν καρδιά του,** ἀλλιῶς δέν ἀλλοιώνεται πνευματικά. **Ὅ,τι γίνεται μὲ τὴν καρδιά, δέν κουράζει.** Ἡ καρδιά εἶναι σάν μιά μηχανή πού φορτίζεται· ὅσο δουλεύει, τόσο φορτίζεται. Βλέπεις, τὰ ἀλυσοπρίονα, ὅταν βροῦν κούτσουρο μαλακό, κάνουν «βρού...» καὶ σταματοῦν· ὅταν ὅμως βροῦν κούτσουρο γερό, ζορίζονται ἐκεῖ πέρα, φορτίζονται καὶ δουλεύουν. Καὶ ὄχι μόνον στό νὰ δίνουμε, ἀλλὰ καὶ ὅταν πρόκειται νὰ πάρουμε κάτι, νὰ μὴ σκεφτώμαστε τὸν ἑαυτό μας, καὶ **νὰ κοιτᾶμε πάντα τί ἀναπαύει καὶ τὴν ἄλλη ψυχή.** Νὰ μὴν ὑπάρχη μέσα μας ἀπληστία, νὰ μὴν ἔχουμε τὸν λογισμό ὅτι δικαιούμαστε νὰ πάρουμε ὅσα θέλουμε, καὶ ἄς μὴ μείνῃ τίποτε γιὰ τὸν ἄλλο.

- Γέροντα, πάλι τό πνεῦμα τῆς θυσίας μπαίνει.

- Μὰ στὴν πνευματικὴ ζωὴ ὅλη ἡ βάσις ἐκεῖ εἶναι. Καὶ ξέρεις τί χαρὰ νιώθει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν θυσιάζεται; Δέν μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰ πού νιώθει. Ἡ ἀνώτερη χαρὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν θυσία. **Μόνον ὅταν θυσιάζεται, συγγενεύει μὲ τὸν Χριστό, γιατί ὁ Χριστός εἶναι θυσία.** Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἴδω ζῆ τὸν Παράδεισο ἢ τὴν κόλαση. Ὅποιος κάνει τό καλό, ἀγάλλεται, διότι ἀμείβεται μὲ θεϊκὴ παρηγοριά. Ὅποιος κάνει τό κακό, ὑποφέρει.

*Γέροντος Παϊσίου Ἀγιορείτου, Λόγοι Β', Πνευματικὴ Ἀφύπνισι,
Ἐκδοσις Ἱεροῦ Ἡσυχ. Ἐναγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης, σσ. 195-196.*

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**«Καλύτερα νά μίν έρχόταν
ό Χριστός»!**

Σόκ προκάλεσε απόσπασμα άρθρου του Σεβ. Μητροπολίτου Αργολίδας κ. Νεκταρίου μέ τίτλο «Μία απάντηση γιά τούς καλοπροαίρετους» (βλ. romfea.gr/epikairoτητα-xronika/15432...)

Η επίμαχη πρόταση, σέ συνέχεια τής έπιστολής-έπιθέσεως του Μητρ. Αργολίδος έναντίον του Μητρ. Πειραιώς κ. Σεραφείμ καί τής απαντήσεως εκείνου, έλεγε «Τό λέω μέ πλήρη επίγνωση: "Αν ό Χριστός ήρθε νά κάνει τέτοιους μίζερους, φοβικούς, διεστραμμένους, φανατισμένους, άνελεύθερους χριστιανούς, καλύτερα νά μίν έρχόταν».

Ο Γενικός Γραμματέας τής Π.Ε.Θ. κ. Παναγιώτης Τσαγκάρης σέ άρθρο του μέ τίτλο «Καλύτερα νά μίν έρχόταν ό Χριστός...». σχολιάζει τή φράση του Μητρ. Αργολίδος καί παρατηρεί: «**Πρωτάκουστος καί φοβερός ό παραπάνω λόγος** άκόμη κι άν είπωθει ότι έγράφη υπό τύπον άστεϊσμού ή σχήματος καθ' ύπερβολήν, διότι προέρχεται από χείλη Έπισκόπου, ό όποιος ουσιαστικά άρνείται τόν λόγο τής δημιουργίας του έλεύθερου ανθρώπου από τόν Θεό καί τής έλευσης του Χριστού στόν κόσμο γιά τή σωτηρία του πεπτωκότος ανθρώπου!

“Καλύτερα νά μίν έρχόταν ό Χριστός”! μάς λέει ό κ. Νεκτάριος, επειδή έκανε ανθρώπους, σάν τόν Μητροπολίτη Πειραιώς ή σάν τούς ζηλωτές τής πίστεως! Προφανώς όφείλουμε νά υποθέσουμε ότι ό έν λόγω Μητροπολίτης ευαγγελίζεται έναν νέο “καθαρό” κόσμο, άπαλλαγμένο από μιάσματα καί άπόβλητους ανθρώπους, τύπου Μητροπολίτου Πειραιώς καί “φονταμενταλιστών

ζηλωτών”. Έναν κόσμο, δηλαδή, παρόμοιο μέ αυτόν πού όνειρευόταν καί οί Χίτλερ, Λένιν καί Στάλιν».

Σχόλιο «Π»: Κρίμα, γιατί οί άνθρωποι τής Έκκλησίας άλλα περίμεναν από τόν κληρικό, πού τούς έκανε γνωστό τόν άγιο Λουκά τόν ιατρό, άρχιεπίσκοπο Κριμαίας!

**«Κάντε φίλους
άπό άλλες θρησκείες»**

Πάνω από είκοσι «θρησκευτικοί ήγέτες» σέ ένα βιντεάκι, πού προβάλλεται στό διαδίκτυο (Μάιος 2017) συνιστούν νά άποκτήσουν οί άνθρωποι του πλανήτη φίλους όχι μόνον από τή δική τους θρησκεία, άλλα καί από άλλες. Τό μήνυμα αυτό έξυπηρετεί ξεκάθαρα τούς στόχους τής προωθούμενης **ισοπεδωτικής πανθρησκείας**.

Τό μήνυμα του Οίκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ό όποιος ήταν καί πρῶτος στή σειρά αυτών πού μίλησαν, ήταν προσεκτικά διατυπωμένο καί δέν έλεγε «κάντε φίλους από άλλες θρησκείες». Όμως καί μόνο τό γεγονός ότι **τό «διαθρησκευτικό άγγελμα φιλίας» διοργάνωσε τό Έβραϊκό Elijah Interfaith Institute**, τό όποιον έχει ως χορηγούς τό Ίδρυμα Ροκφέλλερ, τήν Άμερικανοεβραϊκή Έπιτροπή, τήν Ούνεσκο καί άλλα παρόμοια «ευαγή ιδρύματα», δέν έπρεπε νά μάς βάλει σέ υποψίες; Τί δουλειά έχουμε εμείς οί Όρθόδοξοι εκεί;

Φίλης: «Ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τό περιεχόμενο τοῦ νέου μαθήματος, πού μέχρι χθές πολεμοῦσε» (!)

Τίς καταγγελίες τίς Π.Ε.Θ. ἐπιβεβαίωσε ὡμά ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς (Ι.Ε.Π.) κ. Γεράσιμος Κουζέλης: «Τά προγράμματα σπουδῶν ἔμειναν αὐτά πού ἦταν...Βέβαια, τό ἀποτέλεσμα δίνει τή δυνατότητα στήν Ἐκκλησία νά πει ὅτι ἔδωσε μία μάχη καί ἄλλαξε τά προγράμματα. Δίνει τή δυνατότητα σέ ἄλλους νά ποῦν ὅτι ἡ Πολιτεία ὑποχώρησε ἀπέναντι σέ μία πίεση πού δέχθηκε. **Ὅποιοσδήποτε ὅμως συγκρίνει τά δύο προγράμματα, θά καταλάβει ὅτι δέν ἄλλαξε κάτι**».

Πιό ἐντυπωσιακή εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωση τῶν καταγγελιῶν τῆς Π.Ε.Θ. ἀπό τόν πρῶν ὑπουργό κ. Νίκο Φίλη. Εἶπε: «Οἱ προσπάθειες τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας νά δημιουργήσει **παραπλανητικές ἐντυπώσεις γιά ἐσωτερική κατανάλωση**, ἔχουν ἐξ ἀντικειμένου διαφευστεῖ...Ἐπικαλοῦνται σήμερα αὐτά τά στοιχεῖα, γιά νά ἀποκρύψουν τή **στρατηγική ὑποχώρηση** στήν ὁποία ἐξαναγκάζονται λόγω τῆς ἀποδοχῆς τοῦ νέου μαθήματος ἀπό τοὺς μαθητές ἀλλά καί τή συντριπτική πλειοψηφία τῶν θεολόγων. Ἡ ἀλήθεια πού θέλουν νά συσκοτίσουν εἶναι ὅτι τελικά ἀποδέχονται τό περιεχόμενο τοῦ νέου μαθήματος πού μέχρι χθές πολεμοῦσαν λυσσαλέα μαζί μέ τήν Π.Ε.Θ. καί τοὺς ἄλλους ἀντιδραστικούς καί σκοταδιστικούς κύκλους, ἐξαπολύοντας ἀναθέματα ἐναντίον τοῦ “προβληματικοῦ”, ὅπως μέ χαρακτηρίζαν, Ἐπιπροσώπου Παιδείας. Ἡ οὐσία δέν ἀλλάζει. **Τό νέο μάθημα τῶν Θεολογικῶν ἦρθε γιά νά μείνει**».

Ἀποδομοῦν καί τήν Ἱστορία

Μετά τό μάθημα τῶν Θεολογικῶν, σειρά γιά ἀποδόμηση ἔχει τό μάθημα τῆς Ἱστορίας.

Ὅπως διαβάζουμε, σύμφωνα μέ τοὺς εἰσηγητές τοῦ νέου Προγράμματος Σπουδῶν Ἱστορίας, οἱ γενικοί σκοποὶ του πρέπει «νά βασιστοῦν στήν ἀναζήτηση τοῦ παρελθόντος στή βάση τῆς **ὑποκειμενικῆς ἀφήγησης καί σχετικῆς ἀλήθειας** καί τῆς νέας ἀντίληψης γιά τό χρόνο (...). Νά ὑπάρχει διαφορετική ροή τῶν γεγονότων, ἀντίθετη ἀπό τή γραμμική ἱστορία καί **ὑπέρβαση τοῦ ἐθνοκεντρισμοῦ καί τῆς μοναδικῆς ἀλήθειας**». Τό πρόγραμμα πρέπει νά εἶναι «μαθητοκεντρικό, νά ἔχει αὐτονομία σέ μεγάλο βαθμό καί νά στηρίζεται στή δημοκρατική συνεργασία μέσα στήν τάξη. **Βασικό ἐργαλεῖο δέν θά εἶναι τό ἐγχειρίδιο Ἱστορίας, ἀλλά οἱ θεματικοὶ φάκελοι** (...)». Ἡ Πανελλήνια Ἑνώση Φιλολόγων (Π.Ε.Φ.) μέ ἀνακοίνωσή της ἀπέρριψε τά νέα Προγράμματα Σπουδῶν ἐκφράζοντας «τή συνολική της ἀντίθεση στό προτεινόμενο σχέδιο, τό ὁποῖο μεταβάλλει ριζικά τόν χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας ἐκτρέποντάς το πρὸς κατευθύνσεις πού δέν πληροῦν τοὺς ἐπιστημονικούς καί παιδαγωγικούς του στόχους». Καί συνεχίζει ἡ Π.Ε.Φ.:

«Σύμφωνα μέ τό προτεινόμενο Π.Σ. (Πρόγραμμα Σπουδῶν) **κάθε ἐκπαιδευτικός μπορεῖ νά διδάσκει ὅ,τι τοῦ εἶναι ἀρεστό** (...). Ἡ ἐπιλογή θεμάτων μόνο φαινομενικά εἶναι δημοκρατική ἐνέργεια. Στήν πραγματικότητα ἀποδομεῖ τόν ἐλληνικό ἱστορικό κορμό, προβάλλει τά ἐπιμέρους καί τά περιφερειακά ἐναντι τῶν βασικῶν ἱστορικῶν ζητημάτων».

Δώστε με διάκριση ελληνικά διαβατήρια στους Έλληνες των Σκοπίων

Αυτό προτείνει ο κ. Στέργιος Κ. Καλόγηρος «Βλαχόφωνος Έλληνας Δημοσιογράφος», όπως αυτόπροσδιορίζεται, σε επιστολή που έστειλε τον Μάιο του 2017 στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Τό σκεπτικό του κ. Καλογήρου είναι ότι η Ελλάς πρέπει εν όψει της διαφαινομένης διαλύσεως των Σκοπίων να κάνει ό,τι και η Βουλγαρία, η οποία δίνει βουλγαρικά διαβατήρια στους Βουλγάρους των Σκοπίων.

Οι Έλληνες των Σκοπίων, Βλαχόφωνοι και μή, σύμφωνα με τους πλέον μετριοπαθείς υπολογισμούς πρέπει να ξεπερνούν τις τριακόσιες χιλιάδες.

Προτιμάτε τά μετρητά

Στίς 24 του μηνός Ιουνίου 2017 διοργανώθηκε από την «Έστία Πατερικών Μελετών» και την «Ένωμένη Ρωμοσύνη», στό Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (Σ.Ε.Φ.), στην αίθουσα Μελίνα Μερκούρη ήμερίδα, υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, μέ θέμα: «Κατάργηση Μετρητών -τέλος της έλευθερίας. Όδεύοντας προς τον ολοκληρωτισμό».

Μεταδόθηκε από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Πειραιϊκής Έκκλησίας FM 91,2 και τηλεοπτικά από τό Web TV και τό Άχελώς TV.

Η εκδήλωση υπάρχει ολοκληρη στό διαδίκτυο.

Στήν ήμερίδα μίλησαν οί:

- Dr. Δημήτριος Χιωτακάκος, Διδάκτωρ Ήλεκτρονικής & Τηλεπικοινωνιών

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Γιά τήν αποστολή της συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύπρου 15 €) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη της Παρακαταθήκης ετησίως), η οποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τις άλλες ταχυδρομικές επιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σε έναν από τους κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό ονοματεπώνυμό σας, έτσι όπως αναφέρεται στην étικέτα του περιοδικού, που λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στην Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, που θά βρεϊτε για δεύτερη φορά εντός του περιοδικού.

Η αποστολή των αποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο της ταχυπληρωμής να γράφετε **καθαρά** στή θέση «Αποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην étικέτα της Παρακαταθήκης, που λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στην étικέτα στόν φάκελο της Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή, που μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης να γράφετε τό τηλεφώνό σας.

• Δήμος Θανάσουλας, Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

• Στάθης Αδαμόπουλος, Οικονομολόγος-έκπαιδευτικός, Msc στή χρηματοοικονομική, καί ό

• Πανοσιολ. Αρχιμ. Αθανάσιος Αναστασίου, Προηγούμενος Ίερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου Αγίων Μετεώρων.

Στήν ἡμερίδα ἐπίσης προεβλήθη μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξη τίν όποία ἔλαβε ό κ. Δημήτριος Χιωτακάκος ἀπό τόν διάσημο Γερμανό οικονομολόγο, συγγραφέα καί δημοσιογράφο κ. Norbert Häring.

Εὐρώπη, χώρα τῶν Σοδόμων

Προσφάτως (Μάιος 2017) ό όμοφυλόφιλος πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου ἐπισκέφθηκε ἐπισήμως μέ τόν «σύζυγό» του τίν Ἰταλία καί τό Βατικανό.

Τό πρωθυπουργικό «ζεῦγος» ἔγινε παντοῦ ἐπίσημα δεκτό «σάν νά μή συνέβαινε τίποτε»!

Όπως παρατηρήθηκε εὐστόχως σέ ἄρθρο στό διαδίκτυο «Αὐτή ἡ ἐπίσκεψη ἦταν πιό ἀνατρεπτική κι ἀπό ἕναν παγκόσμιο πόλεμο καί όλοι κάνουν πώς δέν καταλαβαίνουν...» (!)

Διπλωμάτες ἀπό 29 χῶρες στηρίζουν τήν παρέλαση τῶν όμοφυλοφίλων

Τήν ὑποστήριξή τους στό Athens Pride, τό όποιο διεξήχθη ἐφέτος γιά πρώτη φορά στήν Πλατεία Συντάγματος στίς 10 Ἰουνίου 2017 προσφέρουν διπλωμάτες ἀπό 29 χῶρες.

Εἶναι οἱ διπλωμάτες ἀπό τίς Πρεσβεῖες Ἀργεντινῆς, Αὐστραλίας, Βελγίου, Βενεζουέλας, Βραζιλίας, Γαλλίας,

Γερμανίας, Δανίας, Ἑλβετίας, Ἑσθονίας, Ἡνωμένου Βασιλείου, Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ἰρλανδίας, Ἰσραήλ, Ἰσπανίας, Ἰταλίας, Καναδά, Λετονίας, Λιθουανίας, Λουξεμβούργου, Μεξικου, Νορβηγίας, Ὀλλανδίας, Πορτογαλίας, Σλοβενίας, Σουηδίας, Τσεχικῆς Δημοκρατίας, Φινλανδίας, καί Χιλῆς.

Χορηγοί καί Ὑποστηρικτές τοῦ Athens Pride

Ἀπό τό athenspride.eu/sponsors πληροφοροῦμεθα τά όνόματα χορηγῶν τῆς παρέλασῆς τους στήν Ἀθήνα:

• **Τελεῖ ὑπό τήν Αἰγίδα:**

- Τῆς Περιφέρειας Ἀττικῆς
- Τοῦ Δήμου Ἀθηναίων

• **Χορηγοί:**

- Vodafone
- Μπύρα Mythos κ.ἄ.

• **Χορηγοί Ἑπικοινωνίας:**

- Τό πρῶτο πρόγραμμα τῆς EPT
- Τηλεοπτικό κανάλι MAD κ.ἄ.
- Ἀθήνα 9.84
- Ἑφημερίδα τῶν Συντακτῶν

• **Ὑποστηρικτές:**

- ΟΑΣΑ (Μέσα Μαζικῆς Μεταφορᾶς Ἀθήνας)

- Στέγη ONASSIS

- Ἴδρυμα Μποδοσάκη

- Ἀμερικανική Πρεσβεῖα τῆς Ἑλλάδας (US Embassy Athens) κ.ἄ.

• **Χορηγοί Φιλοξενίας:**

- Ἀεροπορική Ἑταιρεία Aegean
- Hilton κ.ἄ.

Βεβίλωσαν τήν ἑλληνική σημαία στήν παρελάση τῶν ὁμοφυλοφίλων

Πραγματοποιήθηκε δυστυχῶς καί φέτος ἡ «παρέλαση ὑπερηφάνειας» (gay pride) τῶν ὁμοφυλοφίλων (Σάββατο 10 Ἰουνίου 2017 στήν Ἀθήνα καί 17 Ἰουνίου στή Θεσσαλονίκη).

Οἱ διοργανωτές καί στήν ἱστοσελίδα τους καί ἔξω στόν δρόμο, στήν «παρέλαση», βεβίλωσαν τήν ἑλληνική σημαία, ἀντικαθιστώντας τίς γαλάζιες καί λευκές λωρίδες, δίπλα στόν σταυρό, μέ λωρίδες στά χρώματα τοῦ οὐράνιου τόξου, σήματος κατατεθέντος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί δικοῦ τους συμβόλου.

Καί αὐτά μέ πᾶσαν ἀσυδοσία στήν Πλατεία Συντάγματος, ἔξω ἀπό τή Βουλή, παρουσία καί πρωτοκλασάτων ὑπουργῶν τῆς κυβέρνησης (Εὐκλείδης Τσακαλῶτος κ.ἄ.).

Ἡ εἰρῶνία εἶναι ὅτι τό σύνθημα στίς φετεινές τους ἐκδηλώσεις ἦταν: «Εἶναι θέμα παιδείας». **Δέν εἶχαν ὅμως τί στοιχειώδη παιδεία νά σεβασθοῦν τό ἔθνικό μας σύμβολο**, τί σημαία, ἀλλ' οὔτε καί τόν Παρθενῶνα, ἄλλο σύμβολο τοῦ πολιτισμοῦ μας, τόν ὁποῖο Παρθενῶνα στά διαφημιστικά τους παρουσίασαν μέ τά χρώματα τοῦ οὐράνιου τόξου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ βεβίλωση ἔθνικοῦ συμβόλου **τιμωρεῖται, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 181 καί 188 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα**, μέ φυλάκιση μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἀλλά τί λέμε τώρα; Σέ μιά κοινωνία, ὅπου ἡ ἴδια ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία προβάλλει καί νομοθετεῖ τήν ὁμοφυλοφιλία, ποιοί νόμοι νά λειτουργήσουν;

Ἐάν τό κοινωνικό σῶμα συνεχίσει νά παρακολουθεῖ ἀπαθῶς ὅλα τά φαινόμενα διάλυσης ὡς ἔμπρακτο ἐφαρμογή τοῦ «δικαιώματος στή διαφορετικότητα»(!), δικαιούται ὁ καθένας νά κάνει τίς πιό

ἀπαισιόδοξες προβλέψεις γιά τό μέλλον αὐτῆς τῆς κοινωνίας.

Ἀπό αὐτή τήν ἀποψη εἶναι φαινόμενο ὑγείας ἡ **μίνυση πού ὑπεβλήθη** ἐναντίον τῶν διοργανωτῶν τῆς «παρέλασης ὑπερηφάνειας» γιά βεβίλωση ἔθνικοῦ συμβόλου.

Ἄς ἐλπίσουμε νά βρεθοῦν καί οἱ δικαστές, πού θά πράξουν τό καθῆκον τους.

«Ταυτότητα φύλου: Μιά διεπιστημονική προσέγγιση».

Διαβάζουμε σέ Δελτίο Τύπου γιά τήν ἐπιστημονική Ἡμερίδα μέ τόν ἀνωτέρω τίτλο, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα τήν Κυριακή 28 Μαΐου 2017 στό Ἀμφιθέατρο τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν: Τήν ἡμερίδα συνδιοργάνωσαν ὁ Τομέας Ἐπιστημόνων τοῦ Συλλόγου «Ὁ Μέγας Βασίλειος», ἡ Χριστιανική Ἐνωση Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος», ἡ «Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος» καί τό Σωματεῖο «Ἐνωμένη Ρωμοσύνη». Συμμετείχαν μέ ἐμπειριστατωμένες εισηγήσεις τέσσερις εἰδικοί ἐπιστήμονες, οἱ:

- Σταῦρος Μπαλογιάννης, Ὁμ. Καθηγητής Νευρολογίας
- Καλλιόπη Προκοπάκη, Ψυχίατρος παιδιῶν καί ἐφήβων
- Καλλιρρόη Παντελίδου, Καθηγήτρια Ἀστικοῦ Δικαίου Νομικῆς Σχολῆς Δημοκriteίου Πανεπιστημίου Θράκης.
- Ἀπόστολος Νικολαΐδης, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (Ε.Κ.Π.Α.), οἱ ὁποῖοι μέ ἐπιχειρήματα ἀπέδειξαν ὅτι **ἡ ἀλλαγὴ φύλου ἀποτελεῖ ὄχι ἀπλῶς διαστρωφὴ, ἀλλὰ καταστρωφὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως**.

**Ένα εκατομμύριο υπογραφές:
Οικογένεια σημαίνει:
Πατέρας, Μητέρα, Παιδιά**

Διαβάζουμε στο διαδίκτυο (tideon, 11.6.2017 κ.ά.): Μεγάλη νίκη των λαών της Ευρώπης επιτεύχθηκε με πρωτοβουλία 1.000.000 πολιτών, ώστε να οδεύσει προς συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η έννοια της **Οικογένειας, που σημαίνει μόνο τον φυσικό δεσμό άνδρα, γυναίκας και παιδιών.**

Όχι συμβιώσεις του ίδιου φύλου ή άλλου είδους!

Σύμφωνα με την ανακοίνωση τύπου της 8.6.2017 από την Όργανωτική Έπι-

τροπή της Πανευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας «MumDudKids» έχουν συγκεντρωθεί άνω του 1.000.000 εγκύρων υπογραφών. Επίσης εκπληρώνονται και όλα τα υπόλοιπα κριτήρια, για να εισαχθεί το ζήτημα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η ξεκάθαρη αυτή στάση των λαών της Ευρώπης από 14 χώρες έρχεται σε συνέχεια της πολύ σημαντικής απόφασεως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου C-443/15/24.11.2016, ότι ο όρισμός του γάμου ως ένωση ανάμεσα σε έναν άνδρα και μία γυναίκα δεν αποτελεί διάκριση και ότι τα Κράτη-Μέλη δεν υποχρεούνται να υιοθετήσουν «γάμο» ίδιου φύλου ή «άστική/πολιτική σχέση».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για την Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδοτης - υπεύθυνος κατά τον νόμο: Βασιλική σύζ. Ηρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 €

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 15 €

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους
και ακολουθούν την ορθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται η αναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδειας από τή διεύθυνση του περιοδικού.